leto 2014, letnik XV
številka 3

Revija Univerzitetnega kliničnega centra Maribor

UKC MARIBOR

Naša bolnišnica

Kazalo

2 Kazalo
3 Uvodnik
4 Na 5. seji Sveta zavoda o poslovanju UKC Maribor
5 Švicarski veleposlanik na obisku
6 Cepljenje proti gripi – zakaj se vsi zdravstveni delavci še vedno ne cepimo?
8 Kakovost v našem Univerzitetnem kliničnem centru
8 7 izgub in 5S v zdravstvenih zavodih
9 Festival Maribor tudi v našem UKC-ju
10 Mariborski ortoped med prvaki
Pogovor z zdravnikom NK Maribor
12 24. srečanje pediatrov in 11. srečanje medicinskih sester v pediatriji v Mariboru
14 Črnogorski psihiatri na obisku v Mariboru
15 Srečanje ES-PCR letos prvič v Mariboru
16 Vtisi iz 19. FEND kongresa
17 13. mednarodni kongres o otrokovi rasti in auksologiji
19 Tekli so za mariborsko porodnišnico
19 Viol'čna kri za vse ljudi
20 Ekipa UKC je ponovila uspeh in dosegla 2. mesto na IX. športnih igrah slovenskih bolnišnic na Rogli
21 Kratka zgodovina glasila »Naša bolnišnica«
25 Upokojila se je Leopoldina Gamse
25 Upokojila se je Zvonka Gregurič
26 Zahvale
27 Duhovna oskrba v UKC Maribor
28 Iz kuhinje
29 Šale
29 Pravopisni kotiček
31 Napovednik dogodkov

Direktor:
prim. doc. dr. Gregor Pivec, dr. med.

Glavni in odgovorni urednik: Janez Lencl, univ. dipl. ing.

Uredniški odbor:
doc. dr. Darja Arko, dr. med., doc. dr. Vojko Flis, dr. med., Zdenka Kidrič, dipl. ekon., Tina Škerbinc Muzlovič (T. Š. M.), univ. dipl. zgod., Špela Pavlin, univ. dipl. kom. (Š. P.), Ksenija Pirš, dipl. m. s., Ksenija Trčko, univ. dipl. prav.

Lektorici:
Urška Jodl Skalicky, mag. phil., Urška Antonič, prof. ang.

Fotografije:
UKC Maribor, Rebeka Gerlič (R. G.), univ. dipl. ekon.

Naklada:
3.000 izvodov

Grafično oblikovanje in tisk:
Evrografis d. o. o.

Naslov uredništva:
Univerzitetni klinični center Maribor, za uredništvo Naše bolnišnice, Ljubljanska ulica 5, 2000 Maribor
Uredništvo si pridržuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno popravi članke.

Fotografija na naslovnici:
Direktor UKC Maribor prim. dr. Gregor Pivec in švicarski veleposlanik v Sloveniji Robert Reich

Fotografija na zadnji strani:
Jesen na ORL in očesnem oddelku

Naša bolnišnica je dostopna tudi na spletni strani www.ukc-mb.si.

Uvodnik

Drage bralke, cenjeni bralci!

Jesen je čas, ko pobiramo pridelke, nabiramo plodove v naravi in ko se vegetacija pripravlja na počitek. Tako bo kmalu prišel veseli Martin, ki mu sledita dan reformacije in praznik, ko se spominjamo svojih prednikov. Naše aktivnosti pa se po dopustniških mesecih stopnjujejo. Na državnem nivoju smo dobili vlado in posledično tudi resorno ministrico, končale so se lokalne volitve in tudi v naši ustanovi smo v polni zasedbi. Ko so vsi odgovorni ponovno zasedli svoja delovna mesta, pričakujemo, da bo vse gladko steklo.
Bomo videli, ali nam bodo dobri možje v decembru izpolnili naše želje in pričakovanja.
Med dopustniškim časom se stvari še zdaleč niso zaustavile – o dogajanju v našem kliničnem centru si lahko preberete v izvodu, ki je pred vami.

Pa prijetno branje,

Janez Lencl, univ. dipl. ing.
glavni in odgovorni urednik

Na 5. seji Sveta zavoda o poslovanju UKC Maribor

Avtor: Š. P.
Foto: R. G.

Na septembrski seji Sveta zavoda je vodstvo bolnišnice predstavilo poročilo o poslovanju UKC Maribor za prvo polletje ter izpostavilo poslovne rezultate organizacijskih enot za obdobje od januarja do marca 2014. Obravnavali so tudi problematiko čakalnih dob in sprejemali soglasja na kadrovskem področju.

Člani Sveta zavoda

Osrednji pogovor na seji se je odvijal okrog presežka odhodkov nad prihodki. UKC Maribor naj bi za obdobje od januarja do junija 2014 izkazoval za približno 430.000,00 EUR presežka odhodkov, kar predstavlja 0,52 % skupnih prihodkov. Rezultat je na prvi pogled slab, vendar je to posledica evidentiranja dodatne obveznosti za izplačilo polovice drugega obroka tretje četrtine plačnih nesorazmerij v višini1.382.073,00 EUR, za katero UKC Maribor in drugim zdravstvenim zavodom ni uspelo pridobiti pokritja. Direktor se je na seji zavezal k nadaljevanju varčevalne politike z zmanjševanjem števila zaposlenih, restriktivnemu nadomeščanju porodniških in bolniških odsotnosti ter znižanju cen zdravil in materialov.

Gradivo za Svet zavoda

Švicarski veleposlanik na obisku

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

Direktor UKC Maribor, švicarski veleposlanik in predsednik sveta zavoda

Gradnja nove mariborske onkologije je vredna okoli 35 milijonov evrov in je razvojni projekt države, ki je bil predviden že pred osmimi leti. V novonastali stavbi, ki bo namenjena mariborskemu Onkološkemu oddelku, sta že dva obsevalnika, za katera je denar prispevala Švicarska konfederacija. Kmalu bomo dobili še druge aparature in ostalo potrebno opremo.

V okviru projekta Nakup opreme za radioterapijo je UKC Maribor s pomočjo donacij švicarske konfederacije že pred časom kupil dva obsevalnika za nov oddelek za onkologijo in radioterapijo. Obsevalnika, vredna okoli pet milijonov evrov, sta že vgrajena na oddelku, katerega gradnja se je zaključila lani, trenutno pa se opremlja še s pohištvom in medicinsko opremo. Gre za obsevalno napravo za zdravljenje malignih rakastih obolenj. Direktor UKC Maribor Gregor Pivec pa se je s posebnim priznanjem zahvalil švicarskemu veleposlaniku Robertu Reichu za osebni doprinos in trud, ki ga je veleposlanik vložil v slovensko-švicarsko sodelovanje za razvoj radioterapevtske dejavnosti v Sloveniji.

Obsevalnik

Direktor je ob tej priliki komentiral tudi kadrovsko izobraževanje zaposlenih: »Nekateri zdravniki za kemoterapijo so že izšolani in so v Kliničnem centru dejavni po drugih oddelkih. Radioterapevti se izobražujejo, prav tako končuje izobraževanje tudi medicinski fizik, tako da bo kadrovska sestava na začetku 60- do 70-odstotna.«

Mariborska onkologija bo počasi odprla svoja vrata. Prve bolnike naj bi sprejeli ob koncu leta ali v začetku naslednjega leta. Zdravljenje onkoloških bolnikov je sestavljeno iz treh delov. Pri nas sta bili doslej na voljo že kirurška onkologija in delno kemoterapija, ki je razdeljena po različnih oddelkih. Radioterapije doslej še ni bilo; mogoča bo šele po odprtju onkološkega oddelka, kjer bo skoncentrirana vsa onkološka terapija, ki ni kirurška. Le-ta bo namreč ostala po posameznih specialnostih in oddelkih. Tako se bolnikom ne bo več potrebno voziti na obsevanja v Ljubljano; predvsem v okviru rutinskih posegov za področje prebavnega trakta, dihalnega aparata, raka dojk in pogostejših malignih obolenj. V Ljubljano bo morala tako le še peščica onkoloških bolnikov, predvsem tistih z redkejšimi oblikami rakavih obolenj. Mariborski onkološki center bo pokrival severovzhod Slovenije, ki na sekundarnem zdravstvenem nivoju zajema okoli 400.000, v terciarnem pa do 800.000 ljudi.

Švicarski veleposlanik v Sloveniji Robert Reich

Cepljenje proti gripi – zakaj se vsi zdravstveni delavci še vedno ne cepimo?

Avtor: Zoran Simonović

»Gripa je lahko težja bolezen, kot si misli večina ljudi. Cepljenje proti gripi pa veliko bolj varno, kot si predstavlja večina ljudi.«

Gripa je nalezljiva virusna okužba dihal, ki se v naših krajih sezonsko pojavlja vsako leto v zimskih in spomladanskih mesecih. Po ocenah Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) za gripo vsako leto zboli 5–10 % odraslih in 20–30 % otrok. Čeprav večina zdravih ljudi gripo preboli brez zapletov, je bolezen neprijetna in zahteva nekajdnevno odsotnost z dela. Pri osebah z večjim tveganjem za težji potek bolezni pa lahko gripa povzroči razvoj pljučnice in poslabšanje osnovnih obolenj, zahteva bolnišnično zdravljenje in se konča tudi s smrtjo bolnika. Po podatkih Evropskega centra za nadzor bolezni (ECDC) v Evropi zaradi gripe letno umre okoli 40.000 ljudi. V ZDA ugotavljajo, da zaradi gripe umre 0,5–1 bolnik na 1000 obolelih za gripo. Osebe z večjim tveganjem za težji potek gripe so starejši od 65 let, majhni otroci, nosečnice, osebe s kroničnimi obolenji srca, pljuč, ledvic, imunsko oslabeli ljudje, hematološki bolniki, bolniki s presnovnimi motnjami in osebe z izrazito prekomerno telesno težo (BMI>40).

Cepljenje proti gripi je najučinkovitejši ukrep za preprečevanje gripe in ublažitev bolezni. Cepljenje se priporoča vsem ljudem, še posebej pa skupinam z večjim tveganjem za težji potek gripe ter tistim, ki te osebe lahko okužijo. Zdravstveni delavci lahko viruse gripe prenašamo na bolnike, ki jih zdravimo in negujemo. Rezultati raziskav kažejo upad pojavljanja bolnišničnih primerov gripi podobnih obolenj in zmanjšano umrljivost bolnikov ob povečanem deležu cepljenih zdravstvenih delavcev in dokazujejo porast pojava bolnišnično pridobljene gripe pri bolnikih ob znižanem deležu cepljenega osebja. Dokumentirani so tudi izbruhi gripe v bolnišničnem okolju, kjer so necepljeni zdravstveni delavci predstavljali pomemben vzrok za širjenje virusa.

Zdravstveni delavci smo torej tisti, ki imamo po eni strani zaradi dela s potencialno okuženimi bolniki večje tveganje, da se sami okužimo in zbolimo za gripo, na drugi strani pa lahko viruse gripe prenašamo na svoje bolnike, tudi tiste, ki spadajo v skupine z večjim tveganjem za težji potek gripe, z večjo možnostjo pojava zapletov in smrti zaradi gripe.

V Sloveniji se za cepljenje proti gripi odloči nekaj več kot 16 % zdravstvenih delavcev. To nas postavlja na rep evropskih držav. Za primerjavo lahko navedemo, da se proti gripi cepi skoraj 26 % nemških, 28 % francoskih, 34 % portugalskih, 35 % angleških, 41 % madžarskih in 64 % romunskih zdravstvenih delavcev (podatki za sezono 2010/11). V ZDA se proti gripi cepi več kot 60 % zdravstvenih delavcev, med farmacevti in zdravniki pa se za cepljenje odloči velika večina vseh zaposlenih (90 % in 84 %).

Tudi v naši bolnišnici se za cepljenje proti gripi odloči le manjši del zaposlenih. V sezoni 2010/11 se je proti gripi cepilo 17,6 % zdravstvenih delavcev, od tega 24 % zdravnikov in 16 % ostalih zdravstvenih sodelavcev. V lanskem letu se je delež cepljenih zdravstvenih delavcev zmanjšal na vsega 13 %. Dokaj visok delež cepljenih zdravstvenih delavcev dosegajo le nekateri centri in oddelki. Na oddelku za nalezljive bolezni in vročinska stanja se je lani cepilo 52 % zaposlenih, na oddelku za patologijo skoraj 33 %, na oddelku za gastroenterologijo 31 %. Posebej skrb vzbujajoči pa so zelo nizki deleži cepljenih zaposlenih na oddelkih, kjer zdravijo bolnike s povečanim tveganjem za težji potek gripe. Na oddelku za hemodializo se tako lani ni cepil nihče od zaposlenih, na oddelku za perinatologijo in neonatologijo so se

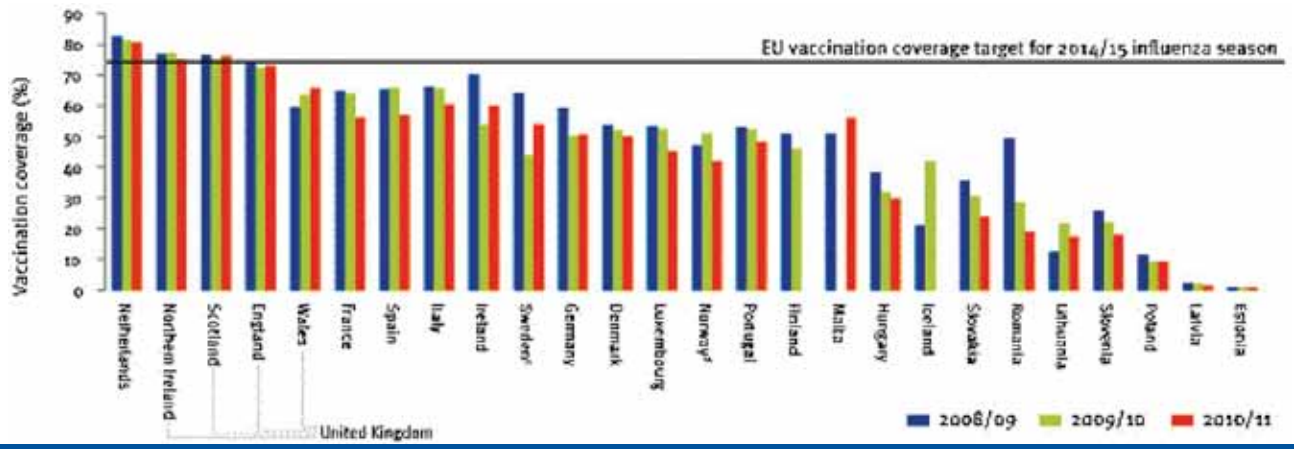

Slika 1. Precepljenost starejše populacije v Evropskih državah po sezonah.
Vir: Eurosurveillance http://www.eurosurveillance.org/ViewArticle.aspx?ArticleId=20780

za cepljenje odločili le 3 % zaposlenih, na oddelku za pljučne bolezni 3,3 %, na oddelku za nefrologijo 4 %, na oddelku za kardiologijo in angiologijo 7 %. Najvišji delež cepljenih, ki so zaposleni na oddelku za nalezljive bolezni, je pravzaprav razumljiv, saj se tam z gripo in cepljenji največ ukvarjajo in imajo zato o smiselnosti, učinkovitosti in varnosti cepljenja najmanj pomislekov. Na tak način tudi najbolj prepričljivo pozivajo druge sodelavce UKC Maribor k cepljenju proti gripi.

V Sloveniji se s podobno nizko precepljenostjo proti gripi v primerjavi z ostalimi evropskimi državami soočamo tudi pri drugih skupinah z visokim tveganjem za težji potek gripe (slika 1). Ali ti podatki pomenijo, da Slovenci manj verjamemo v znanstveno potrjena dejstva o smiselnosti in varnosti cepljenja proti gripi in se manj zavedamo resnosti obolenja ali pa v večji meri kot ostali Evropejci verjamemo neosnovanim informacijam o nevarnosti cepljenja?

Razlogi za tako slabo odločanje za cepljenje proti gripi so lahko pomanjkljivo znanje o gripi in zaščiti s cepljenjem, podcenjevanje resnosti gripe, dvom v učinkovitost cepljenja, strah pred cepljenjem in neželenimi učinki ter negativno mnenje o cepivih in cepljenju na splošno, kar je posledica proticepilnih kampanj in nekritičnega poročanja medijev o učinkovitosti in nevarnosti cepljenja v zadnjih letih.

Pri cepljenju proti gripi se srečujemo z dvema fenomenoma. Ljudje, ki se niso nikoli srečali s težjim potekom gripe in se tudi niso nikoli cepili proti gripi, na cepljenje gledajo kot nekaj nepotrebnega. Na drugi strani pa obstajajo ljudje, ki so se cepili proti gripi, a so kljub temu zboleli za težjo okužbo dihal ali so celo preboleli gripo. To je seveda možno in tudi pričakovano. Cepljenje proti gripi ne ščiti pred okužbo s številnimi drugimi povzročitelji okužb dihal, hkrati pa trenutna cepiva proti gripi tudi niso popolnoma učinkovita. Rezultati znanstvenih raziskav v zadnjih letih kažejo na 70–90 % zaščitno učinkovitost cepljenja pri zdravih odraslih ljudeh, kamor se uvršča večina zaposlenih zdravstvenih delavcev. Zaščita je odvisna od imunskega sistema cepljene osebe in ujemanja sevov virusov gripe v cepivu s sevi, ki krožijo v populaciji. Vendar bi tudi 70 % manjša možnost, da bo cepljena oseba v primerjavi z necepljeno osebo obolela za gripo, morala biti dovolj visok motiv za odločitev za zaščito pred boleznijo s cepljenjem. Pri starejših, kjer je zaščitna učinkovitost cepljenja dejansko nizka, pa cepljenje zmanjša težo bolezni in pojavljanje zapletov za 50–60 % in tveganje za smrt zaradi gripe za 80 %.

Nekateri cepljenje proti gripi odklanjajo zaradi strahu pred neželenimi učinki cepljenja in neznanimi vplivi na zdravje. Cepiva proti gripi so vseskozi pod natančnim nadzorom regulatornih organov, samih zdravstvenih delavcev in splošne javnosti. Kljub več sto milijonom odmerkov cepiva proti gripi, ki ga porabimo vsako leto, pojava resnih neželenih učinkov ne zaznavamo. Že vrsto let se za zaščito pred sezonsko gripo uporabljajo cepiva, proizvedena na enak način in z enakimi sestavinami, zato je možnost, da se določeni dolgoročni vplivi na zdravje še ne bi izkazali, izredno malo verjetna. Neželeni učinki po cepljenju proti gripi se pojavljajo, a predvsem na mestu samega cepljenja in so blagi ter nenevarni. Cepiva proti gripi, ki jih uporabljamo pri nas, ne vsebujejo živih virusov, zato cepivo pri cepljeni osebi gripe nikakor ne more povzročiti. Cepljenje tudi ne predstavlja posebne obremenitve za naš imunski sistem in je varno tudi za osebe s kroničnimi obolenji, za imunsko oslabele osebe in osebe, ki prebolevajo blažji prehlad. Cepljenje odsvetujemo le osebam, ki so doživele preobčutljivostno reakcijo na predhodni odmerek cepiva, kar pa je izredno redek dogodek, ki se pojavi pri eni osebi na 1,5 milijona cepljenih oseb. Cepljenje preložimo pri osebah, ki trenutno prebolevajo vročinsko obolenje. Tudi alergija na jajca ali jajčne proteine ne predstavlja absolutne kontraindikacije za cepljenje. Velika večina ljudi lahko tako cepljenje opravi brez skrbi.

ZAKAJ SE NAJ KOT ZDRAVSTVENI DELAVEC ODLOČIM ZA CEPLJENJE?

Zdravstveni delavci v družbi predstavljamo zgled za zdravo vedenje in zdrave odločitve. Raziskave kažejo, da je mnenje zdravstvenih delavcev najpomembnejše pri odločitvi za ali proti cepljenju posameznika. S cepljenjem proti gripi močno zmanjšamo možnosti, da bi za gripo zboleli sami in da bi zaradi bolezni potrebovali bolniško odsotnost ter povečali obremenitev preostalih sodelavcev v času, ko je obremenitev zdravstvene službe že tako večja kot običajno. S cepljenjem nas samih pa posredno zmanjšamo možnosti za prenos virusov gripe v svoje družinsko okolje in na svoje bolnike. Zdravstveni delavci imamo tudi večje možnosti za okužbo z virusom gripe, saj imamo veliko stikov z ljudmi in se lahko okužimo od bolnikov, virus pa prenesemo k svojim družinskim članom. Ker je naše osnovno poklicno poslanstvo skrb za dobrobit bolnika, bi moralo tudi cepljenje nas samih proti gripi postati nekaj samoumevnega, podobno kot za zaščito bolnikov skrbimo z izvajanjem higiene rok in zaščitno varovalno opremo. Okužba z virusom gripe lahko poteka brez bolezenskih znakov, a tudi brez simptomno okužene osebe lahko prenašajo viruse v svojo okolico in okužijo druge ljudi. Hkrati pa viruse gripe lahko izločamo že en dan pred pojavom bolezenskih znakov, zato lahko zdravstveni delavci nezavedno prenašamo okužbo na svoje bolnike in sodelavce. Cepljenje zaposlenih dokazano zmanjša odsotnost zdravstvenih delavcev v času pojavljanja gripe, kar je izredno pomembno za zagotavljanje normalnega izvajanja zdravstvenega programa v času, ko je zaradi pojavljanja okužb dihal obremenitev zdravstvene službe že tako povečana.

Ko se odločamo za ali proti izvedbi cepljenja, moramo pretehtati prednosti in slabosti cepljenja. Dobrobit, ki jo prinaša cepljenje proti gripi za samo cepljeno osebo, za njene svojce, sodelavce in bolnike, je neprimerljivo večja kot tveganje ob cepljenju.

ZAŠČITIMO SEBE, SVOJE DOMAČE IN SVOJE BOLNIKE – ODLOČIMO SE ZA CEPLJENJE IN POSTANIMO VZOR DRUGIM SLOVENSKIM BOLNIŠNICAM TER NAŠIM BOLNIKOM!

Kakovost v našem Univerzitetnem kliničnem centru

Avtor: Breda Hajnrih

Aprila 2014 smo pridobili certifikat akreditacijskega standarda NIAHO za bolnišnice, leto poprej pa certifikat ISO 9001:2008. Kot bolnišnica smo s tem stopili na nenehno pot izboljševanja kakovosti naših storitev, ki jo bodo tudi v bodoče vsako leto spremljali in nadzirali zunanji presojevalci trenutne presojevalne organizacije DNV (Det Norske Veritas).

DNV standard je zelo zahteven, saj dodatno opredeljuje strokovne in organizacijske pogoje za izvajanje zdravstvenih in podpornih storitev v zdravstvenem zavodu. Tako kot vsi izvajalci zdravstvenih storitev ima UKC na razpolago omejena finančna sredstva in kadrovske vire, ob tem pa so zahteve naših odjemalcev – pacientov vsak dan večje.
Novembra ali decembra letos je ponovno napovedana presoja DNV, zato pozivamo vse odgovorne, da preverijo priporočila notranjih presoj, program ukrepov zunanjih presoj in čim prej sprejmejo ustrezne ukrepe, jih zapišejo ter realizirajo. Če to ni mogoče, jih je treba vključiti v plane svoje organizacijske enote oziroma UKC.

Tudi prihajajočo presojo bomo z veliko verjetnostjo ustrezno opravili, želimo pa si, da bi bili kljub razmeram, v katerih delamo, čim bolj uspešni. Četudi ne razpolagamo z vsem, kot bi si želeli, imamo drug drugega, dobro sodelovanje in dobre medsebojne odnose, zato bi že z malo dobre volje in nekaj spremembami lahko marsikateri postopek tekel bolje in hitreje, predvsem pa manj stresno. Izboljšanje postopkov in procesov vodi v izboljšanje organizacije dela in posledično v izboljšanje kakovosti storitev, ki jih izvajamo za paciente. Zavedati se moramo, da lahko jutri sami postanemo pacienti in s tem uporabniki naših storitev.

Zato vas prosimo, da se s skupnimi močmi lotimo možnih izboljšav in olajšamo delo sebi in sodelavcem, pacientom v UKC pa omogočimo boljše zdravljenje.

Osnova za to je prepoznavanje **7 izgub pri delu in metoda 5S**, ki je v nadaljevanju na kratko opisana. Gradivo s slikami je dostopno na naši intranetni strani Področja dejavnosti/Kakovost v UKC/Ostalo pod naslovom 7 izgub in 5S v zdravstvenih zavodih.

S skupnimi močmi lahko marsikaj uredimo!

7 izgub in 5S v zdravstvenih zavodih

Da bo naš UKC še bolj urejen in zadovoljstvo zaposlenih večje, vam v uporabo posredujem metodo za izboljšanje reda v procesih in na delovnem mestu.

7 IZGUB PRI DELU

1. Prevelik obseg storitev
2. Čakalni časi pacientov in v procesih
3. Neracionalni interni transport
4. Pretirana zdravstvena obravnava
5. Prevelike zaloge
6. Nepotrebni gibi pri izvajanju storitev
7. Nepotrebno delo in napake

Preživite vaš čas v službi:

- s popravljanjem napak?
- tako, da iščete papirje, aparate, ljudi?
- tako, da čakate, da se bo nekaj zgodilo?
- tako, da se opravičujete ali razlagate, zakaj se stvari ne dogajajo tako, kot so bile načrtovane?
- tako, da pridobivate informacije, ki so bile posredovane že kdaj prej?

Naša strategija je:

Bolnik

- Krajši čas čakanja, hitra oskrba bolnikov, kakovostna storitev.

Organiziranost

- Visoka produktivnost, nizki stroški, nenehen razvoj, dobro ime.

Zaposleni

- Delovno okolje, zadovoljstvo pri delu, čas za izobraževanje in razvoj

PRISTOP 5S ZA UREJANJE DELOVNEGA OKOLJA

Zakaj predlagamo metodo 5S?
Da zagotovimo:

- **varnost,**
- **kakovost in**
- **učinkovitost delovnega procesa!**

Prednosti metode 5S (SORT- SISTEMIZE- SHINE- STANDARDIZE –SELFDISCIPLINE) (UREJANJE – SISTEMATIČNOST – ZAGOTAVLJANJE ČISTOČE – STANDARDIZIRANJE POSTOPKOV – SAMODISCIPLINA)

- Izboljšanje varnosti
- Skrajševanje časa, potrebnega za neko opravilo
- Dvig morale zaposlenih
- Hitrejše prepoznavanje problemov
- Nadzor s pomočjo prepoznavanja napak
- Pridobivanje dobrih in koristnih delovnih praks
- Povečanje kakovosti storitev in procesov
- Krepitev ponosa zaposlenih pri njihovem delu
- Spodbujanje boljše komunikacije med osebjem
- Usposabljanje zaposlenih, da vzdržujejo svoje delovno območje
- Ustvarili smo več prostora za delo!

1S – SORT - urejanje

Prva faza 5S – organizacija delovnega območja. Ohranijo se le materiali in pripomočki, ki so potrebni za opravljanje vsakodnevnih opravil. Med izvajanjem »urejanja« se izboljša komunikacija med zaposlenimi, s čimer se povečata kakovost storitev in produktivnost.

2S – SISTEMIZE - sistematičnost pri delu

Druga faza vključuje pravilno razporeditev potrebnih pripomočkov, da so enostavni za uporabo in dostopni za tiste, ki jih potrebujejo. Urejenost delovišča odpravlja izgube pri izvajanju storitev in administrativni dejavnosti.

3S - SHINE – zagotavljanje čistoče

Tretja faza 5S je vzdrževanje čistoče in skrb za smeti, s čimer je delovno območje varnejše, problematična področja pa se hitro prepoznajo. Pomemben del »zagotavljanja čistoče« je »preprečevanje nereda«. Na ta način preprečimo, da porabljeni pripomočki in materiali vplivajo na neurejenost delovnega področja.

Prednosti

- spomladansko oz. generalno čiščenje ni več potrebno;
- čiščenje postane del vsakodnevnih opravil;
- čista oprema, ki je pripravljena za takojšnjo uporabo.

Potrebno je:

- določiti cilj »čistega delovnega mesta« v vašem okolju;
- opredeliti metode »zagotavljanja čistoče«;
- izvajati standardizirano čiščenje.

4S – STANDARDIZATION - standardiziranje postopkov

Četrta faza 5S je standardiziranje postopkov. Gre za oblikovanje enotnega pristopa k izvajanju delovnih nalog in postopkov. »Standardiziranje postopkov« vzdržujemo s stalno vizualno kontrolo.

5S - SELFDISCIPLINE – ohranjanje reda oz. samodisciplina

Zadnja faza 5S je rezultat discipline in predanosti zaposlenih v vseh predhodnih fazah. Brez »ohranjanja reda oz. samodiscipline« lahko delovno mesto spet postane umazano in neurejeno. Zato je tako zelo pomembno, da so za izboljšanje in ohranjanje urejenega svojega delovnega mesta odgovorni vsi.

Ko so zaposleni ponosni na svoje delo in delovno mesto, lahko to vodi v večje zadovoljstvo pri delu in večjo produktivnost.

Festival Maribor tudi v našem UKC-ju

Avtor: T. Š. M.
Foto: R. G.

V mesecu septembru je v Mariboru potekal Festival Maribor. Iz središča mesta se je preselil tudi na druga prizorišča, med drugim tudi v naš UKC Maribor. V parku pred Kliniko za kirurgijo so se zbrali glasbeniki, ki so igrali na bariton (Boštjan Korošec), klavir (Miha Haas), violino (Milodin Batalović), violo (Levent Gidró), violončelo (Nikolaj Sajko) in kontrabas (Uroš Lečnik).

Zaigrali so repertoar skladb Wolfganga Amadeusa Mozarta, Ludwiga van Beethovna in Franza Schuberta.

Pacientom, obiskovalcem in tudi uslužbencem so popestrili in polepšali dan.

Glasbeniki

Mariborski ortoped med prvaki Pogovor z zdravnikom NK Maribor

Avtor: T. Š. M.
Foto: osebni arhiv Matjaž Vogrin, arhiv NK Maribor

NK Maribor 1999

Letošnjo jesen bo NK Maribor znova preživel v Ligi prvakov. Ta pomeni uresničitev sanj , toda hkrati tudi velik organizacijski zalogaj. Na stadion Ljudski vrt namreč prihajajo velika imena evropskega nogometa, kot so Sporting, Chelsea in Schalke. Poleg organizacijskega dela pa je pomembno tudi delo zdravstvene službe. Nogometaši se pred velikimi tekmovanji namreč bojijo poškodb in na vseh večjih tekmovanjih je zdravnik nepogrešljiv del ekipe.

Vodja zdravstvene službe doc. dr. Matjaž Vogrin je specialist ortoped, ki se ukvarja predvsem z artroskopsko kirurgijo gibal in s športnimi poškodbami. Je predstojnik Oddelka za ortopedijo v UKC Maribor in predstojnik Katedre za medicino in šport na Medicinski fakulteti Univerze v Mariboru. Hkrati je zdravnik NK Maribor in Nogometne reprezentance Slovenije, predsednik Medicinske komisije Olimpijskega komiteja Slovenije, vabljeni predavatelj na domačih in tujih športno-medicinskih srečanjih.

Glede na to, da se je NK Maribor uvrstil med najboljše klube v Evropi, tudi vas najbrž čaka naporna jesen? Kako ste se pripravili na prihajajoče obdobje?

Res bo dela nekaj več, saj bo v prihodnjih mesecih, poleg prvega moštva, potrebno poskrbeti še za B-ekipo Maribora ter za mladinsko ekipo, ki prav tako nastopa v »Champions League«. Zdravstveno ekipo smo tudi številčno okrepili, tako da v njej sodelujejo zdravniki Zmago Krajnc, Igor Movrin, Matevž Kuhta, Matjaž Merc in Andrej Bavec, fizioterapevta Zlatko Mišić in Mirzet Sprčo, maser Nassif, ne smemo pa pozabiti kondicijskega trenerja Marka Borka. Zmago Krajnc je pravzaprav moja desna roka že dolga leta. Igralce spremljamo praktično ves čas; med tekmami, treningi in tudi sicer. Redno opravljamo laboratorijska testiranja, velika skrb je posvečena ustrezni prehrani, zelo se trudimo tudi pri preprečevanju poškodb. Raven zdravstvenih storitev v klubu se je še dodatno izboljšala ob pomoči Inštituta za športno medicino Medicinske fakultete, ki je vrhunsko opremljen in nudi tudi kineziološke storitve.

Kako dolgo že delujete kot zdravnik NK Maribor? Kaj predstavlja to delo za vas? Verjetno ste s klubom in igralci kar precej povezani?

S klubom uradno sodelujem od leta 1999, ko je zdravstveno službo vodil še prof. Anton Crnjac. Delo z nogometaši pravzaprav ni delo, ampak nanj gledam bolj kot hobi, saj mi predstavlja zadovoljstvo, strokovni izziv, zagotovo pa je tudi velika čast. V preteklih letih se je zgodilo toliko zanimivega, marsikdaj tudi čustvenega, kar je običajno povezano z uspehi, lahko pa tudi neuspehi. Spomnim se evforije ob prvi uvrstitvi v Ligo prvakov leta 1999, ko so nas navijači dobesedno nosili na rokah, pa neuspehov samo nekaj let kasneje, ko so nas obmetavali s kamni. Sveži so spomini na uspehe v zadnjih letih z uvrstitvami v Ligo Evropa, pa ponovne evforije ob zmagi nad Celticom. V nogometu je vedno prisoten močan čustven naboj, še posebej v Mariboru. Ne vem, zakaj je temu tako, vem pa, da bo tako ostalo. Tu je še nešteto zgodb ob poškodbah nogometašev, operacijah in borbi za čim hitrejšo vrnitev na igrišče itd. S klubom sem res zelo povezan; lahko bi celo rekel v dobrem in v slabem.

Glede na to, da se tekme igrajo doma in v tujini, boste z njimi verjetno potovali tudi po Evropi? Se obiska katere države ali tekme še posebej veselite?

Z nogometom sem prepotoval praktično celo Evropo. Videl sem tudi države in mesta, ki jih sicer gotovo nikoli ne bi, kot so

Zmaga proti Genku 1999

Moldavija, Gruzija, Andora, Albanija. Vedno je bilo zanimivo, verjetno pa največjo »dogodivščino« predstavlja potovanje v Južno Afriko na svetovno nogometno prvenstvo s slovensko nogometno reprezentanco. To so spomini, ki ostanejo za vedno. Letos sem se najbolj veselil tekme v Londonu pri nogometnem klubu Chelsea.

Če pride do hujše poškodbe v tujini, premestite igralce v naš UKC ali se zdravijo tam?
Seveda jih premestimo, razen če gre za poškodbo, ki zahteva urgentno zdravljenje v najbližji za to usposobljeni ustanovi. K sreči so takšni primeri zelo redki. Vsako sezono prihaja do resnih poškodb, ki zahtevajo operativno zdravljenje. V teh primerih je v našem UKC odlično poskrbljeno za poškodovance. S svojo ekipo sem v vseh teh letih operiral vsaj 150 nogometašev iz Maribora, Slovenije in tujine.

Rekonstrukcija sprednje križne vezi. Dr. Vogrin je doslej operiral vec kot 150 aktivnih nogometašev.

Ali poškodbe psihološko vplivajo tudi na soigralce?
Poškodbe psihološko vplivajo predvsem na poškodovanega nogometaša. Z mirovanjem, operacijo in dolgo rehabilitacijo se ni lahko sprijazniti. Za ostalo ekipo pa velja pravilo »če koga ni, se mora tudi brez njega«. Kadar so se poškodovali največji zvezdniki, sem mnogokrat doživel, da so preostali fantje stopili skupaj in zaigrali še bolje.

Kakšno je vaše delo v klubu? Ali lahko opišete, kako poteka vaš dan na dan tekme?
Ta dan je zame pravzaprav najlažji. Včasih je potrebno sprejeti odločitev, kdo je sposoben za tekmo in kdo ne, praviloma pa so te odločitve sprejete že prej. S fizioterapevti se vedno posvetujemo glede zaključnih terapij. Na gostovanjih urnik na dan tekme običajno poteka takole: dopoldne je lažji trening, sledi kosilo, počitek, malica in tekma. Tam se seveda lahko zgodi marsikaj, zato smo pripravljeni na vse. Od manjših poškodb, do morebitne uporabe defibrilatorja.

Ko se ena tekma konča, ste z mislijo najbrž že pri naslednji.
Urnik je natrpan, zato je v mislih res vedno že naslednja tekma. Kot že prejšnja leta, bo tudi letos NK Maribor odigral okrog 50 uradnih tekem. Številka že za zdravstveno osebje predstavlja velik napor, kaj šele za igralce.

V kakšni formi so po vašem mnenju nogometaši? So fizično dovolj pripravljeni na pomembne tekme?
Nogometaši so odlično pripravljeni. Zasluge za to ima trenerski štab, vključno s kondicijskim trenerjem. Toda v zadnjih tednih je že videti prve znake utrujenosti, saj igranje na dveh frontah terja svoj davek. Regeneracija je bistvenega pomena.

Nogometaši NK Maribor v novem Inštitutu za športno medicino MF UM

Kakšen rezultat napovedujete?
V vsaki tekmi stremimo za zmago. Možno je vse. Rezultatov ne napovedujem, verjamem pa v našo ekipo.

V okviru Oddelka za ortopedijo vsako leto pripravljate mednarodna strokovna srečanja, ki vključujejo tudi športne poškodbe. Kakšne poškodbe so pri nogometaših najpogostejše?
Redno organiziramo mednarodna srečanja s področja športne medicine, s poudarkom na nogometu. Po znanje hodimo tudi v tujino. Sam sem inštruktor UEFE za nogometno medicino. Člani Medicinske ekipe NK Maribor predavajo po vsem svetu. Poškodb v nogometu je ogromno; vsako leto jih samo v Sloveniji lahko pričakujemo več kot 50.000. Večinoma gre za lažje poškodbe, pa vendarle so poškodbe. Statistika kaže, da jih v našem klubu, samo pri prvem moštvu, letno lahko pričakujemo okrog 50. Najpogosteje gre za poškodbe mišic in preobremenitveni sindromi ligamentarnih struktur, kot je tendinitisachilea. Letos sodelujemo tudi v t.i. UEFA Champions League Injury Study (Študija poškodb v Ligi prvakov), kjer natančno beležijo in statistično obdelajo poškodbe v vseh ekipah, ki sodelujejo v Ligi prvakov. Na vpogled bomo dobili primerjavo z drugimi klubi. Tega se resnično veselim!

Na vašo pobudo je vrata odprl tudi Inštitut za športno medicino Medicinske fakultete v Mariboru. Kaj je osnovno poslanstvo tega inštituta?
To je res velika pridobitev za mariborski in slovenski šport, saj so na enem mestu združeni medicinsko znanje (poškodbe,

Na nogometnih igriščih lahko pride tudi do hudih poškodb - pretres možganov

nutricionistika, kardiologija, preventivni pregledi), kineziologija, športna psihologija itd. Ob tem pa imamo tudi podporo inštitutov MF, kot so Inštitut za fiziologijo, Inštitut za biokemijo in drugi. Naše primarno poslanstvo je pedagoško in znanstvenoraziskovalno delo, hkrati pa športnikom nudimo svoje znanje na vseh nivojih in področjih.

Kakšno je sodelovanje Inštituta za športno medicino z drugimi institucijami?

Inštitut odlično sodeluje z UKC Maribor in Univerzo v Mariboru. Smo referenčni center Olimpijskega komiteja Slovenije, sodelujemo z Nogometno zvezo Slovenije, UEFO, FIFO, ne nazadnje redno sodelujemo z NK Maribor. Kot zanimivost naj omenim, da nas je k sodelovanju povabil tudi nogometni klub Barcelona. Zanima jih naše raziskovalno delo na področju mišičnih poškodb. Letno za medicinsko problematiko porabijo 7 milijonov evrov. Ustanovili so tudi svojo akademijo Muscle Tech. Trenutno se skupaj prijavljamo na evropski projekt Horizont 2020.

Kakšna je oprema tega inštituta?

Oprema je odlična. Aparature in instrumenti pokrivajo vse aspekte medicinskega in kineziološkega dela. Vabljeni na ogled.

Za konec vam želimo še veliko športnih uspehov, čim manj dela s poškodbami in čim boljšo obiskanost Inštituta za športno medicino.

Zmaga proti Celticu za drugo uvrstitev v ligo prvakov

24. srečanje pediatrov in 11. srečanje medicinskih sester v pediatriji v Mariboru

Avtor: Jernej Dolinšek
Foto: Bojan Mihalič

Jernej Dolinšek med govorom

Tudi letos so se v Mariboru v aprilu zbrali pediatri iz vse Slovenije in medicinske sestre v pediatriji. V organizaciji Klinike za pediatrijo UKC Maribor ter v sodelovanju z ZD Adolfa Drolca Maribor, katedre za pediatrijo Medicinske fakultete v Mariboru in Zdravniškim društvom je potekalo 24. srečanje pediatrov in 11. srečanje medicinskih sester.

Največje omenjeno srečanje je tudi letos privabilo okoli 500 udeležencev.

Kljub temu, da zdravstvo v Sloveniji ne deluje v najugodnejših časih, se strokovna javnost zaveda pomena nenehnega napredka in prinašanja novosti v slovenski prostor. Tako so

Organizacijski odbor

naši otroci navkljub težkim časom za zdravstvo deležni takšne oskrbe kot otroci v drugih, bistveno razvitejših in pediatriji bolj naklonjenih okoljih.

Letošnje teme so bile ponovno zelo zanimive. Pediatrična infektologija je izredno pomembna, saj so bolezni, ki so posledica okužbe, med najpogostejšimi vzroki za obravnavo otrok tako na primarni, kot na sekundarni in terciarni ravni. Pediatri se še prav posebej zavedamo pomena racionalne uporabe antibiotikov v naši populaciji in v zadnjih letih opažamo pomembne spremembe v predpisovanju antibiotikov, predvsem v smislu zelo skrbne in racionalne uporabe, ki lahko prepreči razvoj rezistentnih klic, ki so vse pogostejši problem v medicini.

Strokovnjaki vseh vej pediatrije so prikazali pogostost okužb med otroci, sodobne principe zdravljenja ter možnosti za razvoj tega področja. Veseli nas, da je prav Klinika za pediatrijo v sodelovanju s kolegi infektologi UKC Maribor na tem področju dosegla velik napredek in lahko predstavljamo del za druge podobne ustanove v državi.

Druga pomembna tema je bila predstavitev novosti v pediatrični alergologiji. Število alergijskih bolezni v pediatrični, pa tudi v splošni populaciji, v zadnjih letih narašča, kar je lahko posledica spremenjenega načina življenja. Vsekakor pa se sočasno izboljšujejo tudi diagnostične in terapevtske metode, ki so na voljo pri obravnavi otrok z alergijami. Tako smo na srečanju predstavili najnovejše možnosti diagnostike alergij, hkrati pa predstavili tudi svoje izkušnje na področju raziskovanja tega problema. Tudi tukaj ugotavljamo, da Klinika za pediatrijo sledi vsem najnovejšim priporočilom, ki veljajo v razvitem svetu.

S kolegi ZD dr. Adolfa Drolca smo na srečanju predstavili tudi perečo tematiko rehabilitacije možganskih poškodb pri otrocih. Prikazani so bili principi timske obravnave otrok v Razvojni ambulanti, principe rehabilitacije otrok z možganskimi poškodbami ter posamezne primere uspešne rehabilitacije otrok s hudimi poškodbami možganov.

Tudi letošnje srečanje ni minilo brez razprave o pomembnih težavah, ki se dogajajo na področju financiranja otroškega zdravstva. Udeleženci okrogle mize so podali dober presek nezavidljivega stanja financiranja pediatrije. Sprejete so bile nekatere pobude za izboljšanje, vendar pa ostaja bojazen, da bo pediatrija še naprej postavljena na stranski tir, čeprav se na deklarativni ravni vsi zavedamo izrednega pomena optimalnega zdravja otrok za razvoj in napredek celotne družbe.

Tradicionalno smo ob tokratnem srečanju pripravili tudi dve delavnici, in sicer pedopsihiatrično delavnico, katere poudarek so bile razvijajoče se osebnostne motnje pri otrocih in mladostnikih. Prav tako smo organizirali tudi ultrazvočno delavnico, kjer so se lahko udeleženci s pomočjo mentorjev tudi praktično usposabljali.

Kot vedno, so sorodne teme obravnavale tudi medicinske sestre, ki delajo v pediatriji. Tako so prikazale najpomembnejše probleme s področja razvojne nevrologije in s področja pediatrične infektologije. Pri pripravi so sodelovali sodelavci Fakultete za zdravstvene vede, Klinike za pediatrijo, celotnega UKC Maribor in ZD dr. Adolfa Drolca Maribor.

Kot je bilo že uvodoma zapisano, se sodelavci Klinike za pediatrijo navkljub težkim časom, v katerih delamo, zavedamo pomena nenehnega strokovnega napredka, zato smo še toliko bolj veseli, ko naša prizadevanja naletijo na velik odziv tako v strokovni, kot tudi v splošni javnosti in upamo, da bomo tudi v prihodnje lahko omogočali najboljšo zdravstveno oskrbo za naše male bolnike.

Udeleženci med predavanjem

Črnogorski psihiatri na obisku v Mariboru

Avtor: Kristijan Jejčič
Foto: R. G.

Na obisku

V začetku julija smo na Oddelku za psihiatrijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor gostili kolege iz Črne gore. Pogovori, ki so bili organizirani pod pokroviteljstvom službe Evropske unije TAIEX, so v času od 7. do 11. julija potekali na temo uvajanja opioidne substitucijske terapije. Naše sogovornike – Jasno Sekulić in Nino Delević, obe s črnogorskega Ministrstva za zdravje, ter psihiatra Rajka Raičevića, vodjo Centra za opioidno substitucijsko terapijo Berane – je gostila ekipa mladih specializantov pod vodstvom asist. mag. Mirana Pustoslemška. Obsežen program je sprva vseboval obisk našega oddelka, kjer sta Andreja Čelofiga in specializantka Marija Stojanović predstavili aktivnosti na področju ozaveščanja o nevarnostih zlorabe, detoksifikacije in reintegracije uporabnikov drog. Spregovorili smo o modelu organizacije psihiatrične službe na Slovenskem. Kot posebej zanimiv se je izkazal zlasti model oskrbe uporabnikov drog v bolnišničnih centrih v večjih mestnih središčih. Kasneje so si črnogorski kolegi ogledali prostore in način dela nizkopražnega Centra za preprečevanje in zdravljenje odvisnosti od nedovoljenih drog v mariborski Sodni ulici, kjer jih je sprejel psihiater Ervin Strbad s svojo ekipo. Spregovorili so o rezultatih 17-letnega dela z odvisniki od nedovoljenih PAS v Mariboru, ki kažejo, da število vzdrževancev metadonskega programa narašča skupaj s številom vseh obravnavanih odvisnikov. Razmerje moški : ženske je pred leti znašalo 3,4 : 1, sedaj pa je 2,5 : 1. Padla je tudi povprečna starost odvisnikov, in sicer s 24,8 na 24 let. Procentualna okuženost s HCV je v primerjavi s preteklimi leti nižja za skoraj 13 %, okuženost s HBV pa je ostala enaka. Pogovor je nanesel tudi na sam način skladiščenja, priprave in izdajanja opioidnih substitutov, kjer se zdi zanimiv podatek, da povprečna dnevna doza metadona znaša 80 mg.

Ob pomoči naše specializantke Katarine Ćeranić Ninić si je skupina ogledala tudi ljubljanski izpostavi Zavoda Drog Art in Stigma. Tam so z Mino Paš in Daretom Kocmurjem spregovorili o pomenu nizkopražnih programov za preprečevanje kužnih bolezni med uporabniki prepovedanih drog in nudenju kakovostnih in zanesljivih podatkov o delovanju vedno novih psihoaktivnih substanc v rekreativni rabi. Druženje so zaokrožili ob prijetni izmenjavi stališč in mnenj z namestnico direktorice Nacionalnega inštituta za javno zdravje – epidemiologinjo Ado Hočevar Grom. Dotaknili so se zlasti vprašanj nacionalnega programa obvladovanja duševnih motenj in bolezni odvisnosti, kjer je po podatkih EUROSTAT-a pričakovati vsaj petnajst odstotni prirast primerov v roku nekaj deset let.

Delovno srečanje smo sklenili v terciarni ustanovi na področju adiktologije v Sloveniji, na Centru za zdravljenje odvisnosti od prepovedanih drog PK Ljubljana pri dr. Andreju Kastelicu, kjer smo govorili o intrahospitalnem zdravljenju, večjemu pojavu dvojnih diagnoz in praktičnim zagatam pri nudenju redne oskrbe z opiodno substitucijo. Kot edini hospitalni center svoje vrste v državi je črnogorskim kolegom nudil odlično priložnost za krajšo diskusijo o izzivih raziskovalnega dela s tega področja. Kasneje so si ob pomoči Andreje Jaš ogledali še zbirni center organizacije Projekt Človek, kjer se je pojavila priložnost za pogovor o rehabilitaciji bivših uporabnikov prepovedanih drog. Ne nazadnje svojim uporabnikom že vrsto let v več kot 11 centrih nudijo možnost pridobivanja novih vedenjskih vzorcev in življenjskih izkušenj. Seveda je dodatne koristne informacije o družbeni odgovornosti do njih poudaril tudi državni podsekretar Jože Hren.

Enotedenski obisk psihiatrov iz Črne gore v organizaciji našega psihiatričnega oddelka, ki je stekel na pobudo predstavnikov Evropske unije, je nedvomno pomemben doprinos adiktološki stroki v Sloveniji in nudi možnost za regijsko povezovanje. Hkrati predstavlja pomembno priznanje mariborskim psihiatrom in njihovemu delu na področju skrbi za uporabnike prepovedanih drog.

Srečanje ES-PCR letos prvič v Mariboru

Avtor: Nataša Marčun Varda
Foto: R.G.

Udeleženci med predavanjem

Klinika za pediatrijo je od 19. do 20. junija 2014 gostila udeležence 23. srečanja mladih raziskovalcev srednjeevropskih dežel (European Society of Pediatric Clinical Research – ES-PCR). Gre za tradicionalno srečanje mladih raziskovalcev na področju pediatrije, ki pod vodstvom svojih mentorjev, uglednih profesorjev, večinoma predstojnikov pediatričnih klinik, prvič predstavijo svoje raziskovalno delo. Na ta način lahko prvič preizkusijo svoje predavateljske sposobnosti v angleškem jeziku.

Prvi neuradni dan je bil kot vsako leto namenjen izmenjavi mnenj med mentorji in profesorji o pediatrični stroki v državah udeleženkah, kakor tudi o snovanju novih raziskovalnih projektov v prihodnjih letih in iskanju možnosti sodelovanja med klinikami.

Drugi dan je potekala predstavitev raziskovalnih del v obliki prezentacij in posterjev. Na otvoritveni slovesnosti je nekaj besed povedal predsednik ES-PCR, eden od ustanoviteljev in dolgoletni organizator prvih srečanj na Dunaju, prof. dr. Radvan Urbanek, dr. med. Poudaril je tradicionalnost srečanja in njegov pomen v preteklih letih in izrazil željo za nadaljevanje tradicije, saj gre za enega redkih znanstvenoraziskovalnih dogodkov, ki pokrivajo številna področja pediatrije. Spomnil se je enega od pomembnih članov ES-PCR, pokojnega prof. dr. Lotharja Bernda Zimmerhackla, dr. med., ki je organiziral več srečanj v Innsbrucku. Zadnja leta so srečanja potekala vsako leto v drugem univerzitetnem mestu; pod okriljem Univerze, Kliničnega centra in Pediatrične sekcije države gostiteljice. Do sedaj je bilo srečanje v Sloveniji le leta 2004, ko ga je na Bledu organiziral prof. dr. Ciril Kržišnik, dr. med., in Pediatrična klinika Ljubljana. V Mariboru smo srečanje organizirali prvič. Potekalo je v avditoriju Medicinske fakultete Maribor pod okriljem strokovne direktorice doc. dr. Darje Arko, dr. med., dekana Medicinske fakultete prof. dr. Ivana Krajnca, dr. med. in predsednice Pediatrične sekcije pri Slovenskem zdravniškem društvu Margarete Seher Zupančič, dr. med.

Raziskovalni del je potekal v štirih sklopih. Svoje raziskave so predstavili mladi raziskovalci s Češke, Slovaške, z Madžarske, iz Nemčije, Avstrije in Slovenije. V prvem delu so bili predstavljeni predvsem raziskovalni prispevki s področja genetskih raziskav v pediatriji. Drugi del je bil namenjen raziskavam na področju pediatrične nevrologije, neonatologije in gastroenterologije, tretji del pa področju pediatrične nefrologije in arterijske hipertenzije. Zadnji sklop smo namenili posterjem. Skupno smo tako poslušali 23 predstavitev.

Na programu je poleg raziskovalnih prispevkov vsako leto tudi vabljeno predavanje, ki ga je letos imel predstojnik Centra za humano molekularno genetiko in farmakogenomiko izr. prof. dr. Uroš Potočnik, univ. dipl. kem. Govoril je o genetiki in farmakogenomiki kroničnih imunskih bolezni in navdušil poslušalce. Letos je bilo prvič na programu tudi vabljeno predavanje mladega znanstvenika. Povabili smo dr. Michala Malino, dr. med. iz Karlove univerze v Pragi, ki je predstavil novosti na področju atipičnega hemolitično uremičnega sindroma. Mariborčani smo se predstavili s petimi prispevki. Predavanje sta imela asist. mag. Peter Gradišnik, dr. med., s Klinike za pediatrijo s prispevkom o napovedni vlogi sprememb v EEG in nekaterih genetskih dejavnikov za epilepsijo pri otrocih z vročinskimi krči in Danijela Krgovič, univ. dipl. biokem., iz Laboratorija za medicinsko genetiko s prispevkom Copynumberimbalances in Slovenian children with neuro-

Nataša Marčun Varda med predavanjem

developmental disorders. Svoje posterje so predstavile asist. Sibila Unuk, dr. med., iz Oddelka za infekcijske bolezni in vročinska stanja, asist. Andreja Štelcar, dr. med., s Klinike za pediatrijo in študentki Petra Rižnik ter Larisa Sabath z Medicinske fakultete Maribor. Brez lažne skromnosti lahko zapišemo, da so bili prispevki kvalitetni in predstavitve profesionalno izvedene. Kljub zahtevni tematiki je večina sodelujočih z zanimanjem vztrajala do konca in sodelovala v živahni ter plodni razpravi, ki je sledila vsaki predstavitvi. Ob tej priložnosti je izšel tudi Zbornik izvlečkov.

Srečanje se je zaključilo z ogledom Maribora, večerjo s kulturnim programom, podelitvijo nagrad za najboljše ustne predstavitve ter posterje in s prijetnim druženjem.

Namen srečanja je bil tudi tokrat dosežen. Predstavitve mladih znanstvenikov so bile kvalitetne; tako glede novih izsledkov kot glede predstavitev v angleškem jeziku. Razšli smo se polni novega znanja in prijateljskih vtisov in si zaželeli, da se prihodnje leto spet snidemo na 24. srečanju v Budimpešti. Upamo, da se bo tradicionalnost tega srečanja obdržala, saj mladim znanstvenikom omogoča, da predstavijo svoje znanstvene izsledke, ponuja priložnost navezovanja stikov, mednarodnega sodelovanja, novih prijateljstev. Vsekakor predstavlja investicijo v znanje in spodbujanje mladih znanstvenikov za raziskovalno delo.

Vtisi iz 19. FEND kongresa

Avtorici: Simona Sternad in Biba Kodba

Simona Sternad in Biba Kodba v družbi

Fundacija FEND (Foundation of European Nurses in Diabetes) je bila ustanovljena leta 1995 in predstavlja enoten glas medicinskih sester, ki delajo na področju diabetesa, raziskav in izobraževanja v Evropi. FEND je ustanovni član Evropske koalicije za diabetes (ECD). Kot pozitivno so jo priznale naslednje organizacije: Urad Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) v Evropi, evropski IDF (International Diabetes Federation), EASD (European Association for the Study of Diabetes), DESG (Diabetes Education Study Group), PCDE (Primary Care Diabetes Europe), EURADIA (Alliance for European Diabetes Research) in državne diabetološke organizacije zdravstvene nege. FEND je dvodnevna letna konferenca, ki poteka vsako leto pred letnim kongresom EASD. Obisk na teh konferencah iz leta v leto raste ter privablja ne samo medicinske sestre, temveč tudi druge poklice v diabetološki zdravstveni negi. Od 12. do 13. septembra 2014 je na Dunaju potekala že 19. FEND konferenca. Predavali so vodilni evropski strokovnjaki s področja zdravstvene nege, medicine, dietetike, psihologije ter osebe s sladkorno boleznijo. Med desetimi udeleženci iz Slovenije sva bili tudi sestri iz Diabetološke ambulante UKC Maribor. Na konferenci sva predstavili preliminarne rezultate raziskave, ki smo jo izvajali v Diabetološki ambulanti v letu 2013 in je zajela prvih 300 od 1000 sladkornih bolnikov, ki so opravili test risanja ure. Predstavili sva se s posterjem *The role of diabetes nurse in cognitive screeningof diabetes patients in outpatient diabetic clinic impairment in diabetes mellituspatients*, pri katerem sta nama pomagala nevrolog as. mag. Martin Rakuša, dr. med. in prim. as. Miro Čokolič, dr.med., kar je lep zgled medoddelčnega sodelovanja. Ugotovili smo, da ima več kot polovica predvsem starejših sladkornih bolnikov kognitivno motnjo, ta delež pa narašča s starostjo in trajanjem sladkorne bolezni. Medicinska sestra lahko s testom risanja ure hitro oceni kognitivni upad in nato poskrbi za nadaljnjo obravnavo bolnika. Predvsem se lahko pohvalimo, da smo že tretje leto zapored na kongresu edine aktivne predstavnice iz Slovenije, čeprav imajo drugi diabetološki centri boljšo kadrovsko zasedbo in več medicinskih sester ter edukatork. Z našimi aktivnostmi nadaljujemo in upamo, da bodo naši prispevki aktualni tudi na naslednjem 20. srečanju FEND, ki bo drugo leto v Stockholmu.

Veselje in zadovoljstvo ob zaključku prireditve

13. mednarodni kongres o otrokovi rasti in auksologiji

Avtor: Martin Bigec
Foto: Tine Gornik

Udeleženci srečanja

V Kongresnem centru Habakuk smo Klinika za pediatrijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor, Mednarodno združenje za rast in auksologijo in Zdravniško društvo Maribor od 17. do 20. septembra 2014 organizirali 13. kongres o rasti in auksologiji (13thCongressof human growth and auxology - ISGA 2014). K soorganizaciji smo povabili Fakulteto za šport, Biotehnično fakulteto Univerze v Ljubljani in Slovensko antropološko društvo. Naši častni pokrovitelji so bili Borut Pahor, predsednik Republike Slovenije, dr. Andrej Fištravec, župan Mestne občine Maribor in Slovenska akademija znanosti in umetnosti.

Za promocijo kongresa in sodelovanja z vabljenimi predavatelji ter informacije za vse strokovnjake s področja otrokovega razvoja in rasti po svetu smo pripravili interaktivno spletno stran (www.isga2014.eu), skupno podatkovno zbirko dokumentov v spletnem oblaku, PayPal sistem za internetno plačevanje kotizacij in rezervacij ter elektronsko pošto za medsebojno komuniciranje. Zelo praktično in koristno je bilo komuniciranje preko Skype-a; predvsem zaradi časovnih razlik med kontinenti in člani strokovnega ter organizacijskega odbora.

Program se je odvijal v dveh dvorana hkrati in v predstavitvenem prostoru za strokovne plakate. Teme kongresa so bile naslednje: Vpliv okolja na rast, Longitudinalne raziskave, Kohortne raziskave ob rojstvu, organizacija, metode in izsledki, Zgodnje programiranje in posledični pozni izidi, Modeli rasti (matematično modeliranje rasti), Rast in kronične bolezni otrok, Klinična obravnava nizke rasti, Spodbujevalci rasti, Prenatalna rast, zastoj in trauterine rasti, rast prezgodaj rojenih otrok, Rast v obdobju dojenčka in malega otroka, Rast in šport, Rast specifičnih populacijskih skupin, Prehrana in debelost.

Naj naštejem samo nekaj pomembnih imen, ki smo jih imeli čast poslušati na odlično pripravljenih in tehnično dovršeno izpeljanih predavanjih: **Noël Cameron** (Leicestershire, Združeno kraljestvo), **Davide Barbieri** (Ferrara, Italija), **Nataša Bratina** (Ljubljana, Slovenija), **Tim Cole** (London, Združeno kraljestvo), **Horacio Lejarraga** (Buenos Aires, Argentina), **Sasa Missoni** (Zagreb, Hrvaška), **Jana Parizkova** (Prague, Češka republika), **Lawrence M. Schell** (Albany, ZDA), **Gregor Starc** (Ljubljana, Slovenija), **Janina Tutkuviene** (Vilnius, Litva), **Nataša Fidler Mis** (Ljubljana, Slovenija), **Irena Rogelj** (Ljubljana Slovenija), **Nataša Marčun Varda** (Maribor, Slovenija), **Vojko Berce** (Maribor, Slovenija) in drugi.

Na kongresu je izstopala izjemna kakovost predavanj in – na kar smo organizatorji še posebej ponosni – točnost sekcij in odmorov. Predstavljeni so bili vsi napovedani referati in plakati. Nesreča se je pripetila samo pri prof. Lindi Adir iz ZDA, ki se je ob vkrcanju na letalu na domačem letališču poškodovala in ji je bilo potovanje tako onemogočeno. Večje število predavateljev je prišlo iz Japonske, Poljske in Združenih držav. Iz drugih držav so prišli v manjših skupinah oziroma samo posamezniki. Skupaj je bilo 59 predavateljev iz 19 držav.

Predsednik organizacijskega odbora Martin Bigec

Seznam mest kjer so potekala predhodna ISGA srečanja

Vodstvu ISGA se želim zahvaliti za veliko nalogo in odgovornost, ki nam je bila zaupana. Predvsem predsedniku Horaciu Lerrajagi in prof. Lawvrenceu M. Shellu za izjemno pomoč pri delu, ki sta nas s svojimi nasveti usmerjala in nam kazala pot.
Znanje, ki smo ga uspeli z vašo pomočjo prinesti v našo malo deželo, je neprecenljive vrednosti. V majhnem kraju pod zelenim Pohorjem se je zvrstilo 77 predavanj in predstavitev izkušenj in raziskav s področja otrokove rasti in razvoja. Hvala vsem avtorjem, ki so se odzvali na naše povabilo in so tako lahko med seboj izmenjali izkušnje. Takšna srečanja nudijo nenadomestljive priložnosti za osebna srečanja in sklenitev novih medsebojnih sodelovanj.

Velika zahvala gre mladim prostovoljcem, ki so se našemu povabilu z veseljem odzvali. Potrebovali smo jih za prevoze gostov z letališč, za delo v pisarni, garderobi, pomoč pri prenosnem mikrofonu, na prireditvah in športno-rekreativnih dogodkih s pomočjo naših športnih pedagogov, članov organizacijskega odbora in sploh na vsakem koraku za komuniciranje z našimi gosti iz tujine. Prav tako gre zahvala Enoti za strokovna srečanja Centre za odnose z javnostmi, marketing in informatiko UKC Maribor pri sklepanju pogodb s sponzorji in mediji.

Predkongresno srečanje smo doživeli v lepem ambientu restavracije Habakuk ob glasbi mladega ženskega ansambla Boobjail. Presenetljivo veliko udeležencev kongresa je prišlo na predvečer kongresa. Na svečani otvoritvi so sodelovali tudi predstavniki zdravniških organizacij Slovenije, Fakultete za šport in drugi. Popoldan smo po uradnem strokovnem programu organizirali pohod na Pohorje pod vodstvom športnih pedagogov, kar je bila za marsikaterega udeleženca svojevrstna izkušnja. Ob borovničevcu na Trikotni jasi je bilo razpoloženje še posebej družabno. Gostje iz Japonske so ob vrnitvi prvič doživeli vožnjo s sedežnico, za kar so se v njihovem značilnem slogu zahvaljevali še prihodnji dan. Zvečer pa nas je na zabavnem delu otvoritve zabaval ansambel Export B. Druženje eminentnih gostov, ki so se ob zvokih mednarodnega repertoarja ansambla razživeli tudi na plesišču, je bilo čudovito.
V petek smo goste po napornem strokovnem programu povabili na organiziran ogled stare trte in Lenta, od koder smo odšli v kadetnico, kjer smo imeli svečano prireditev v čast kongresu. Gostoljubje in pomoč pri organizaciji nam je ponudila Kadetnica Maribor, nastopili pa so otroci z gledališko uprizoritvijo Čarovnik iz Oza v angleškem jeziku in folklorna skupina iz Osnovne šole Ludvik Pliberšek. Poželi so glasen aplavz in ovacije. Dogodek večera so bile pevke Srednje glasbene in baletne šole Antona Martina Slomška, ki so z znanimi arijami očarale mednarodno občinstvo. Skupaj z nastopajočimi in gosti smo se udeležili pogostitve, ki so jo pripravili naši prostovoljci za predstavitev slovenskih jedi na način finger food. Duhovito in okusno! Za glasbeno spremljavo je poskrbela izredna mlada kitaristka Maja Pahor. Gostitelj je ponudil tudi strokovni ogled Vojaškega muzeja s predstavitvijo sodobne zgodovine Slovenije v času osamosvajanja.

Sobotni strokovni program je potekal z zelo lepo udeležbo tako domačih, kot tujih poslušalcev in predavateljev. Po 13. uri, ko se je kongres svečano zaključil, smo goste odpeljali na ogled Maribora. Prvi panoramski ogled je potekal na Dravski vili, nato smo se odpeljali na Urban, ki se je razvajal v septembrskem soncu in so nas spremljale jesenske barve v poudarjenih toplih tonih. Gostje so bili očarani in potrebovali smo kar veliko napora, da smo jih s travnikov in livad, kamor so se razpršili, spet zbrali in jih peljali k naslednjemu podeželskemu dragulju, v vinogradništvo Dveri Pax v Jareninskem dvorcu. Ob prijazni degustaciji, olju iz grozdnih pečk in sveže pečenem kruhu, ni bilo treba več kaj dodati. Skupina se je proti večeru že manjšala, saj so naši prostovoljci že pridno prevažali goste na letališča, kar so nekateri ob slovesu močno obžalovali.

Iskreno se opravičujemo za vse spodrsljaje, ki so se nam zgodili v času organizacije kongresa.

K organizaciji kongresa sta nas vodila dva cilja:

1. Spodbujanje raziskovalcev s področja rasti in razvoja otrok k ustvarjalnejšemu delu in medsebojnemu povezovanju
2. Da dregnemo v ljudi, ki so na oblasti in ki imajo škarje ter platno v rokah, da prisluhnejo in sprejmejo ustrezne zakonodajne in finančne ukrepe, da slovenski otroci ponovno dobijo svoje standarde rasti in sodobno inštitucijo za spremljanje otrokovega zdravja v Sloveniji.

Tekli so za mariborsko porodnišnico

Avtor: T. Š. M.

Na Brdu pri Kranju je 13. septembra 2014 potekal dobrodelni tek Triglav z vrhunskimi športniki. Teklo je 1100 tekačev. Tek je imel prav poseben namen, in sicer so zbrana sredstva namenili štirim največjim porodnišnicam v Sloveniji in skupaj z zavarovalnico Triglav pomagali pri obnovi porodnih sob ter nakupu potrebne opreme. Obdarjene so bile porodnišnice iz Ljubljane, Celja, Postojne in Maribora v skupni vrednosti deset tisoč evrov. V Zavarovalnici Triglav so ob tem povedali, da si želijo, da bi bile prve izkušnje staršev ob prihodu novega družinskega člana čim boljše. Verjamejo, da lahko k temu prispeva tudi urejenost okolja, v katerem se otroci rodijo.

2500 EUR za mariborsko porodnišnico

Naša porodnišnica, ki se ponaša z mednarodnim nazivom novorojencu prijazna porodnišnica in v kateri se je v letu 2013 rodilo 2174 otrok bo prejeta denarna sredstva namenila obnovi in ureditvi porodnih sob za lepšo porodno izkušnjo porodnic. V sklop obnove bodo vključili barvanje porodnih sob, namestitev čajnih lučk za izvajanje aromaterapije, namestitev luči, nakup žog, blazin in drugih rekvizitov, ki so potrebni pri porodu.

Viol'čna kri za vse ljudi

Avtor: T. Š. M.
Foto: Drago Wernig, Miha Vidrih

8. septembra 2014 so v prostorih NK Maribor v sodelovanju s Centrom za transfuzijsko medicino UKC Maribor organizirali odvzem krvi. Ljudje so se pričeli zbirati že nekaj časa pred uradnim odvzemom krvi. Nekateri so prišli tudi pol ure prej in čakali na njihov trenutek.

Kakor je že predhodno obljubil, je med darovalci krvi bil tudi bivši igralec NK Maribor Amir Karič.

Kljub naporni jeseni so vse darovalce krvi obiskali tudi vidni člani NK Maribor, kot so trener Ante Šimundža, športni direktor Zlatko Zahovič, Jean Philippe Mendy, svetovalec za športno delo v ekipi Miran Pavlin in še drugi.

Krvodajalka na akciji Viol'čna kri

Osebje Centra za transfuzijsko medicino na stadionu Ljudski vrt

V Ljudskem vrtu so tako zbrali več kot 51 litrov krvi. Potencialnih darovalcev krvi je bilo sicer 140, vendar je za odvzem krvi bilo primernih le 115 darovalcev.

V nogometnem klubu Maribor so se odločili, da ta akcija ostane v njihovem letnem načrtu in se že veselijo prihodnjega leta. Tovrstne krvodajalske akcije pozdravljajo tudi na Centru za transfuzijsko medicino.

Ekipa UKC je ponovila uspeh in dosegla 2. mesto na IX. športnih igrah slovenskih bolnišnic na Rogli

Avtor: Oliver Kocbek
Foto: Arhiv ZZZS

Kljub slabemu vremenu in majhnim težavam organizatorjev pri izvedbi nekaterih tekmovanj ni manjkalo tekmovalnosti in dobre volje tekmovalcev na 9. športnih igrah slovenskih bolnišnic, ki so bile v soboto, 6. septembra na Rogli

Začetek športnih iger

Ekipa UKC je tudi letos uspešno zastopala naš zavod in ponovno osvojila odlično skupno drugo mesto takoj za UKC Ljubljana in pred SB Novo mesto. Zaradi slabega vremena so bila vsa tekmovanja, razen odpovedanega lokostrelstva, golfa in tenisa, organizirana v športni dvorani.

Odbojka je bila prvič organizirana v telovadnici in tako ženska kot moška ekipa sta po zmagi proti ekipi SB Topolšica osvojili prvo mesto. Tudi košarkarji so bili zelo uspešni in so ponovili lanski uspeh z osvojitvijo drugega mesta.

Moška ekipa odbojke

Ženska ekipa odbojke

Košarkarji

Nastop pa se ni najbolj posrečil nogometašem, ki so po porazu proti SB Ptuj izpadli v prvem kolu. Med posamezniki so medalje osvojili Sašo Pjević s prvim mestom v pikadu, Bernarda Andrej s prvim mestom v lokostrelstvu, Marija Pinter s tretjim mestom v badmintonu in Milan Soršak s tretjim mestom v golfu. 4. mesto sta osvojili Nada Živko v badmintonu in Nataša Dukarić v golfu.

Čestitke vsem za osvojene medalje, borbenost, požrtvovalnost in tekmovalnost. Zahvala tudi ostalim našim tekmovalcem, ki jim tokrat sicer ni uspelo osvojiti medalje, vendar so prav tako dodali svoj mozaik k skupnemu uspehu.

Po uspešnem tekmovalnem delu se je program športnih iger nadaljeval s podelitvijo pokalov in medalj ter zaključil z večerjo in zabavnim delom, ko smo na plesišču porabili še zadnje atome moči. Z obujanjem spominov na prijetno druženje na Rogli smo se poslovili z mislijo, da se ponovno srečamo naslednje leto na 10. športnih igrah slovenskih bolnišnic.

Skupno osvojeno 2. mesto

Marija Pinter tretje mesto v badminton

Kratka zgodovina glasila »Naša bolnišnica«

Avtor: Elko Borko
Foto: Jože Pristovnik

Naše interno glasilo se ponaša z več kot 50-letno zanimivo zgodovino. V tem obdobju se je zvrstilo mnogo dogodkov, kot so na primer različna poimenovanja našega časopisa, pogoji izhajanja in imena ljudi, ki so ta časopis ustvarjali.

Potreba po obveščanju članov kolektiva naše bolnišnice se je pojavila takoj po končani drugi svetovni vojni in v času obnove porušenih objektov. To nalogo so takrat prevzeli tako imenovani »sten-časi» na bolnišničnih oddelkih; na dermatološkem oddelku je pod vodstvom prim. Emana Pertla publikacija že leta 1949 prerasla v oddelčni časopis z naslovom »Zdravstveni poročevalec«, ki je izhajal do leta 1954. Tega leta je vodstvo bolnišnice sklenilo, da bo proslavilo 100. obletnico, odkar se je bolnica preselila s Slomškovega trga na sedanjo lokacijo v Magdalenskem predmestju. Ob takratni slovesnosti so 15. oktobra 1955 postavili temeljni kamen za novo stavbo kirurškega oddelka, kjer je bila tudi temeljna listina z zapisom, da gre za »začetek prve etape načrta, ki predvideva v naslednjih desetih letih izgraditev predvsem operativnih bolnišničnih oddelkov in poliklinike, ki bo neposredno povezana z novo najmodernejšo urejeno mariborsko Splošno bolnišnico.« Sočasno je vzklila zamisel za izdajo zbornika, v katerem bi prikazali razvoj bolnišnice. Zbornik Splošne bolnišnice Maribor (SBM) 1855-1955 je izšel leta 1959 in je še danes izjemno delo, s številnimi pomembnimi podatki o takratnih dogodkih in osebah v mariborskem zdravstvu.

Ustanovitveni akt našega glasila

SVET SPLOŠNE BOLNIŠNICE JE NA SVOJI 22. REDNI SEJI DNE 29. 12. 1975 SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:
ZA INFORMIRANJE DELAVCEV SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR SE ORGANIZIRA IZDAJA INTERNEGA ČASOPISA. ČASOPIS BO ZAČASNO IZHAJAL POD IMENOM NAŠA BOLNIŠNICA, GLASILO DELAVCEV SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR. ISTOČASNO JE SVET ZAVODA SPREJEL TUDI DRUGE SPREMLJAJOČE SKLEPE, KI SO POTREBNI ZA IZDAJO ČASOPISA.

Ustanovitveni akt glasila

V šestdesetih letih so se razmere v našem zdravstvu izboljšale, kar so dokazovale številne organizacijske in druge spremembe. Tako so na kirurškem oddelku ustanovili urološki, torakalni in odsek za plastično kirurgijo. Postaja za transfuzijo je postala samostojni oddelek za transfuziologijo. Leta 1963 je reanimacijski center postal oddelek, leto zatem pa samostojna služba za anestezijo in reanimacijo. Končno je nastal tudi Zavod za medicinsko rehabilitacijo.

Zato je o problemu seznanjanja celotnega kolektiva bolnišnice z delom v ustanovi in s problemi izgradnje nove bolnišnične stolpnice razpravljal takratni upravni odbor SBM in na tej podlagi je 19. julija 1964, torej pred 50 leti, takratni direktor SBM prim. Zmago Slokan imenoval pripravljalni odbor za izdajo bolnišničnega glasila, kot so ga že imeli v Celju in Slovenj Gradcu.

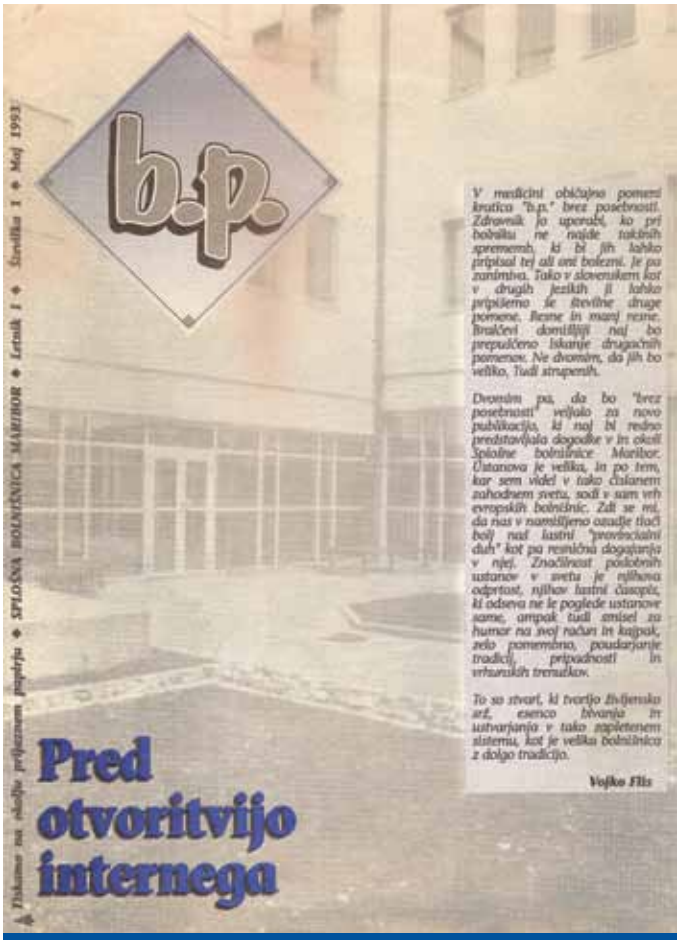

Ustanovitveni akt glasila

Konec leta 1964 se je takratna Jugoslavija borila s finančno krizo, ki so jo reševali z »gospodarsko reformo«, kar je bolnišnico zelo prizadelo. Dela na hospitalni stolpnici so bila leta 1966 ustavljena in gradbišče je skoraj deset let mirovalo. V tem »skeletnem obdobju« seveda ni bilo sredstev za interno glasilo in priprave za izhajanje so morale počakati vse do leta 1971, ko je izšla publikacija »Naša bolnišnica«, s katero so javnosti predstavili potrebo po dokončanju stolpnice. Uredil jo je prim. Edvard Glaser in čez tri leta je izšel drugi zvežčič »Naše bolnišnice«, v kateri so poročali o ponovnem zagonu del na stolpnici. Ta dva izvoda »Naše bolnišnice« sta po mnenju Pertla neposredna predhodnika sedanjega glasila, ki nosi svoje ime po teh dveh publikacijah. Šele po skoraj dvanajstih letih je takratni Svet SBM 29. decembra 1975 na 23. seji sprejel sklep, da se za potrebe informiranja delavcev SBM organizira izdaja internega časopisa, ki bo začel izhajati z začasnim imenom »Naša bolnišnica«. Zasluge za ta korak imajo takratni direktor SBM Matija Malešič, predsednik Sveta zavoda dr. Karel Pečovnik, predsednik medicinskega sveta zavoda dr. Karel Šparaš in predsednik sindikalne konference zavoda dr. Zdravko Kokoš ter drugi. Uredništvo Naše bolnišnice so prevzeli Rudi Kmetec, ki je bil odgovorni urednik in Danica Širec kot glavna urednica. V uredniškem odboru so delovali še Franc Vajd, prim. dr. Edvard Glaser, klinični psiholog Ljiljana Kmetič ter glavna sestra bolnišnice Lucija Tekauc. V pomoč jim je bil še 24-članski izdajateljski svet.

Naslovnica Naše bolnišnice

Prva številka »Naše bolnišnice« je izšla januarja 1976 in v njej so predstavili ustanovitveni akt, zasnovo glasila, ki bi naj povezovalo 21 TOZD-ov ter razpis za stalno ime časopisa.

Časopis je redno izhajal vse do januarja 1983, ko je izšla zadnja samostojna številka bolnišničnega glasila, ki je obdržalo svoje ime tudi po končanem razpisu. Takrat je začel z delom SOZD Združeno zdravstvo Maribor in po sporazumu o združitvi v sestavljeno zdravstveno organizacijo je bilo sklenjeno, da se na nivoju Združenega zdravstva izdaja glasilo »Naše združeno zdravstvo«. V novem časopisu je vsaka od članic (Splošna bolnišnica Maribor, Zdravstveni dom, Zavod za zdravstveno varstvo Maribor, Mariborske lekarne in lekarna Slovenska Bistrica) ohranila ali imela svoj prostor za informacije s področja delovanja članice v skladu z zasnovo izdajanja svojega glasila. V dogovoru je bilo sklenjeno, da bolnišnica v svojem prostoru ohrani tudi glavo z naslovom »Naša bolnišnica«. Odgovorna urednica je postala Alenka Skalicky, glavna in tehnična urednica pa Cvetka Pestiček. Že na prvi seji delavskega sveta SOZD Zdru-

ženo zdravstvo Maribor 8. marca 1984 pa so za odgovornega urednika imenovali našega pediatra dr. Zlatana Turčina, ki je to nalogo opravljal dve leti in jo nato ponovno predal Alenki Skalicky. Uredniški odbor je deloval v pomoč urednikom. Časopis so tiskali v nakladi 3000 izvodov. Prva številka »Našega združenega zdravstva« v novi obliki je izšla marca leta 1983, vendar člani kolektiva bolnišnice te spremembe niso niti opazili, saj je »Naša bolnišnica« znotraj tega zavzela svoj prostor, kjer so se na že ustaljeni način objavljali prispevki o življenju in delu v SBM. Zato smo leta 1986 lahko praznovali 10. letnico izhajanja.

Na sestanku delavskega sveta SOZD Združeno zdravstvo Maribor, ki je bil 5. decembra 1989, so sprejeli predlog sklepa o sporazumnem prenehanju sestavljene organizacije, kar so zdravstveni delavci v Mariboru potrdili z referendumom 21. decembra istega leta. Tako se je izteklo izhajanje skupnega časopisa »Naše združeno zdravstvo»in s tem seveda tudi glasila »Naša bolnišnica«. Uvodnik v zadnjo številko je napisal zadnji glavni urednik Štefan Predin, dipl. farm. V njem je zapisal nekaj misli, ki so še vedno pomembne: «Z letošnjim letom se izteka tudi izhajanje našega glasila. Prav čudno je njegovemu uredniku ob misli, da se z glasilom poslavlja od bralcev lepih spominov, obvestil, zapisov, prikazov, literarnih, strokovnih, društvenih ter drugih prispevkov, ki so bili mnogim bralcem všečni in jih bodo pogrešali… Pogrešali ga bomo, saj smo si prizadevali, da bi pri tem javnost obveščali o tem ali onem dogodku iz našega zdravstva in ga s tem ohranili za prihodnost.«
Preteklo je skoraj triletno obdobje, ko časopis ni izhajal, zaposleni pa so občutili pomanjkanje ustreznih informacij. Zato je svet zavoda SBM 26. marca 1993 na svoji 16. redni seji sprejel akt o ustanovitvi časopisa »b. p«. in že maja istega leta je izšla prva številka na skromnih štirih straneh.

Zasluge za ponovno izhajanje časopisa, ki bi naj redno predstavljal dogodke v in okoli Splošne bolnišnice in ki je bil po svoji zasnovi podoben glasilu » Naša bolnišnica«, ima takratni direktor, internist dr. Rudi Turk. Za glavno in odgovorno urednico časopisa so imenovali Elviro Žibrat, v uredniškem odboru pa sta bila še dr. Vojko Flis in Milenka Pavlin. Kljub namenu ustanovitelja, da bi časopis izhajal redno mesečno, je bilo izhajanje le-tega v nakladi 2300 izvodov neredno in je po četrtem letniku prenehalo z obveščanjem zaposlenih. Med pomembnimi prispevki v časopisu »b. p«. lahko izpostavimo intervju z dr. Rudijem Turkom, ki je izšel decembra 1995 v 1. številki tretjega letnika tega časopisa z naslovom »Dosežki so plod skupnega dela«, ki je po enajstih letih na vodilnih mestih v SBM nastal ob predaji direktorskega mesta dr. Gregorju Pivcu in seveda

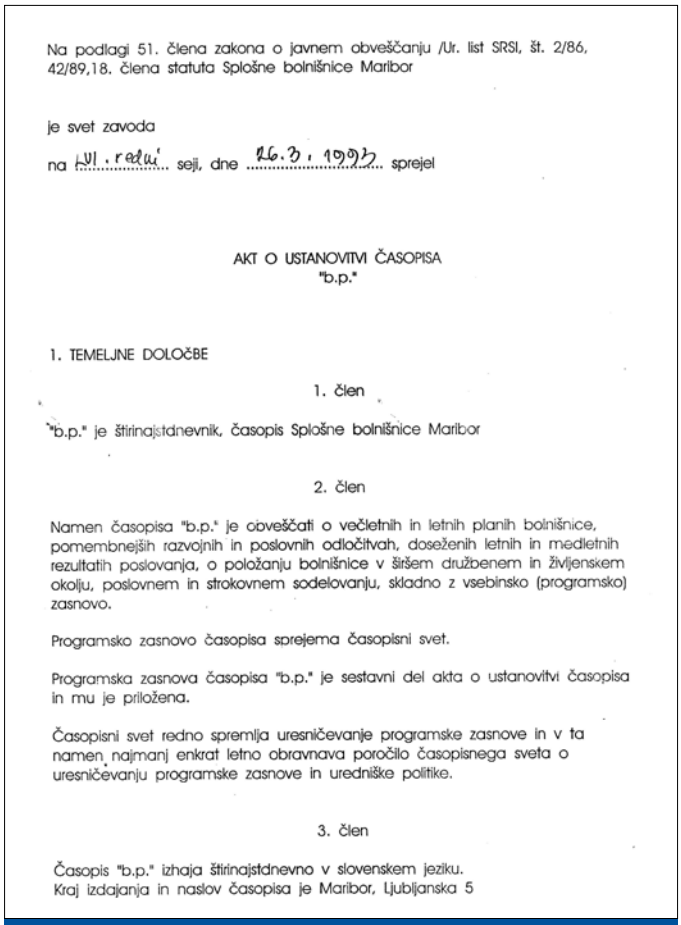

Na podlagi 51. člena zakona o javnem obveščanju /Ur. list SRSI, št. 2/86, 42/89,18. člena statuta Splošne bolnišnice Maribor

je svet zavoda

na VI. redni seji, dne 26.3.1993 sprejel

AKT O USTANOVITVI ČASOPISA
"b.p."

1. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

"b.p." je štirinajstdnevnik, časopis Splošne bolnišnice Maribor

2. člen

Namen časopisa "b.p." je obveščati o večletnih in letnih planih bolnišnice, pomembnejših razvojnih in poslovnih odločitvah, doseženih letnih in medletnih rezultatih poslovanja, o položanju bolnišnice v širšem družbenem in življenskem okolju, poslovnem in strokovnem sodelovanju, skladno z vsebinsko (programsko) zasnovo.

Programsko zasnovo časopisa sprejema časopisni svet.

Programska zasnova časopisa "b.p." je sestavni del akta o ustanovitvi časopisa in mu je priložena.

Časopisni svet redno spremlja uresničevanje programske zasnove in v ta namen najmanj enkrat letno obravnava poročilo časopisnega sveta o uresničevanju programske zasnove in uredniške politike.

3. člen

Časopis "b.p." izhaja štirinajstdnevno v slovenskem jeziku.
Kraj izdajanja in naslov časopisa je Maribor, Ljubljanska 5

Akt o ustanovitvi časopisa

KDO SO KREATORJI NAŠEGA ČASOPISA

Člani uredniškega odbora

V izdajateljski svet so bili izvoljeni naslednji delavci

DOPISUJMO V NAŠE GLASILO!

Naslovnica strokovnega biltena Naša bolnišnica.

program novega direktorja SBM o razvoju naše bolnišnice, ki je bil objavljen z naslovom »Dobra bolnišnica ni sezidana iz zidakov in betona, ampak iz delovnih, strokovno usposobljenih in prijaznih ljudi«. Hkrati je s časopisom »b. p«. uredniški odbor kot dopolnilo k časopisu izdajal še strokovni bilten z naslovom »Naša bolnišnica« in pri tem v svojih publikacijah navajal letnike publikacij, podobno kot glasilo »Naša bolnišnica«

NAŠA BOLNIŠNICA

GLASILO DELAVCEV SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR

LETNIK I. ŠTEVILKA 1 JANUAR 1976

Naši bolnišnici na pot so zaželeli

MATIJA MALEŠIČ, dipl. iur., direktor zavoda:

Živimo in delamo v naši bolnišnici, vsak na svojem delovnem mestu, na svojem oddelku.

Nad 1800 nas je, vsak od nas po svojem znanju, sposobnostih in močeh sodeluje pri nudenju zdravstvenega varstva našim varovancem, ki se zatekajo po pomoč v naše bolnišnico.

Drugi nas isti cilj — skrb za boljše zdravstveno varstvo naših varovancev.

Da bi dosegli ta cilj, nam je potrebno še tesnejše sodelovanje, povezovanje, poznavanje družbe za zagotavljanje boljših pogojev za delo zdravstvene službe, dokazovanje upravičenosti naših potreb pred uporabniki zdravstvenega varstva, poznavanje razmer in pogojev dela ne samo na svojem delovnem mestu, ustvarjanje pogojev za dobre medsebojne odnose.

Vse to pa bomo lahko dosegli le z dobro medsebojno informiranostjo, z obveščanjem o doseženih uspehih, o težavah, ki nastajajo pri vsakodnevnem delu, z objektivnim obveščanjem o vseh aktualnih dogodkih, z ustvarjalno kritiko napak, ki jih delamo, z predlogi za izboljšanje naslega dela in ohnalanja.

»NAŠA BOLNIŠNICA« je v dveh letnih knjižicah slušila informiranju zavarovancev v gradnji nove bolnišnice. Odslej naj nudi pregled nad delom in dogajanjem v bolnišnici ne samo našim delavcem, temveč tudi našim varovancem, s katerimi se vsakodnevno srečujemo.

Naj bo »NAŠA BOLNIŠNICA« dokaz za to, da se želimo tesneje kot doseda povezati z okolico, v kateri živimo in s tem upravičiti zaupanje, ki ga uživa naša bolnišnica in njeni delavci.

Dr. KAREL PEČOVNIK, predsednik sveta zavoda:

S prvi številko »Naše bolnišnice« se je v življenju naslega kolektiva odprla nova stran k boljšemu informiranju in spoznavanju življenja nas vseh, ki smo na različnih delovnih mestih povezani z iste nalogo — skrbjo za bolnika.

Ta cilj bo dosežen le ob tesnem in lovariškem sodelovanju, v duhu samoupravnih zakel.

Časopis naj spregovori o vseh malih in velikih uspehih, kakor tudi o velikih in malih neuspehih. Vse to je del vsakdanjega realnega življenja.

Istočasno pa naj bo časopis tudi sit, ki bo vodila k boljšim medsebojnim odnosom, ki nas bodo združevali in osrečevali.

dr. Karel Pečovnik

V tem vidim »NAŠO BOLNIŠNICO« kot poslanca vseh naših hotenj.

Dr. KAREL ŠPARAS, predsednik medicinskega sveta zavoda:

Želimo biti uspešni. Uspeli pa bomo, le bomo vsi, prav vsi delali z ljubeznijo do človeka ter uglašeno delovali. Informiranost, dogovarjanje in spoštovanje dogovorjenega so elementi, ki nam bodo k uspešnosti gotovo veliko doprinesli. Kdor ne gradi, lahko le stagnira ali celo propada. Mi želimo graditi, graditi na pozitivnih silnicah, ieh pa je v našem kolektivu veliko. Redkim tendencam zapiranja v ozke kroge se bo zoperstavil vsakdo, ki želi navodi uspešno delovanje in razvoj. Globoko sem prepričan, da bo takšno pot ubral tudi uredniški odbor.

dr. Karel Šparas

Spregovori, »NAŠA BOLNIŠNICA«, o sebi, o svojem življenju, o stiskah in nujah, pa tudi samozavestno o uspehih in dosežkih. Barva vsebine naj bo po izboru nas vseh; želimo svetlih in šarečih tonov. Tonov, ki se bodo močno odrašali ti sivine vsakdanjosti z svojo izvirnostjo, poštenostjo in klenostjo.

Dr. ZDRAVKO KOKOS, predsednik sindikalne konference:

Smo priča izredno pomembnemu dogodku. S prvo številko stopa na svoje pot naše interno glasilo. Ko pravim »naše«, naslim pri tem na to, da bo to glasilo od-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Matija Malešič, dipl. iur.

Ustanovitveni akt našega glasila

SVET SPLOŠNE BOLNIŠNICE JE NA SVOJI 23. REDNI SEJI DNE 29. 12. 1975 SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:
ZA INFORMIRANJE DELAVCEV SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR SE ORGANIZIRA IZDAJA INTERNEGA ČASOPISA. ČASOPIS BO ZAČASNO IZHAJAL POD IMENOM NAŠA BOLNIŠNICA, GLASILO DELAVCEV SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR. ISTOČASNO JE SVET ZAVODA SPREJEL TUDI DRUGE SPREMLJAJOČE SKLEPE, KI SO POTREBNI ZA IZDAJO ČASOPISA.

1. številka

Časopis »b. p« je leta 1996 prenehal z izhajanjem, strokovni bilten »Naša bolnišnica« pa je izhajal še naprej. Kljub temu se je začutila informacijska praznina, saj je novi direktor v svojem programu zapisal, »da je treba zaposlene tudi sprotno seznanjati s cilji bolnišnice, z rezultati dela oddelkov in bolnišnice kot celote ter zaposlene neprekinjeno strokovno izobraževati in izpopolnjevati«. Začele so se priprave za ponovno tiskanje časopisa, ki bi naj sledil omenjenim nalogam. Tako je januarja leta 2000 ponovno začela izhajati »Naša bolnišnica«. Glavni in odgovorni urednik je postal Milan Golob, namestnica glavnega urednika Elvira Žibrat, uredniški odbor so sestavljali direktor Gregor Pivec, Robert Lipovec, Cvetka Pirnat, Jože Pristovnik, Zlatka Rakovec Felser, Zlatan Turčin in Rudi Turk.

V prvi številki je bil objavljen uvodnik uredništva s pojasnilom: «Po dolgem premoru je pred vami spet nova številka časopisa Splošne bolnišnice Maribor. Kar nekaj razlogov je bilo pred štirimi leti, da je naš časopis začasno zamrl, za ponovljeni uredniški trud, da bi časopis spet redno izhajal, pa je en sam, bistveni razlog: časopis je namreč ena izmed dragocenih poti med virom informacije in tistim, ki mu je informacija namenjena. Obveščenost o tem, kaj delamo, kako delamo, zakaj bi lahko bilo bolje in bi moralo biti bolje, kako smo zadovoljni s svojim delom, kateri so najpomembnejši cilji in razvojni programi kolektiva, v katerem ustvarjamo pa sodi med nujne temelje naših dobrih delovnih in človeških odnosov. Predhodnik novega glasila Splošne bolnišnice Maribor se je imenoval »b.p«. Pri zasnovi oživljenega časopisa smo se odločili tudi za novo ime. Izbrali smo naslov »Naša bolnišnica«. Časopis so opremili z oznako, da gre za prvi letnik časopisa.

Časopis je kot dvomesečnik izhajal zelo redno. Razlika med prvo izdajo »Naše bolnišnice«, ki je izhajala od 1976 do 1989 v črno-beli tehniki, je bila v tem, da je nova »Naša bolnišnica« tiskana v barvnem tisku, prav tako pa je bila nova »Naša bolnišnica« vsebinsko bogatejša, opremljena s številnimi fotografijami in zato po straneh obsežnejša. Prav te razlike opravičujejo novo številčenje izhajanja časopisa. Zaradi oblikovnega videza in predvsem aktualne ter bogate vsebine je glasilo postalo nepogrešljivo čtivo zaposlenih in zanimivo branje za naše bolnike ter vse druge, ki jih zanimajo dogodki v naši ustanovi.

Po dvanajstih letih izhajanja se je nekoliko spremenil le uredniški odbor, od leta 2009 pa je publikacija sočasno bila tudi glasilo Medicinske fakultete. Glavni urednik je uspešno deloval vse do sredine leta 2012, ko se je v 5-6. številki časopisa poslovil z uvodnikom »Beseda dosedanjega urednika«. Kot glavni urednik in pisec številnih prispevkov se je tako zahvalil dotedanjim sodelavcem.

Že v naslednji, 7. številki, »Naše bolnišnice« se je predstavil novi glavni in odgovorni urednik Janez Lencl, univ. dipl. ing., ki je v uvodniku »Uvodna beseda urednika« razložil, da se je UKC moral odpovedati zunanjim sodelavcem in da je organizacijsko vlogo pri izhajanju revije prevzel Center za odnose z javnostmi, marketing in informatiko UKC Maribor. Zaradi varčevalnih ukrepov je Medicinska fakulteta odstopila od sporazuma o izdajanju skupnega časopisa. Zaradi tega so vse obveznosti z izhajanjem revije prevzeli redno zaposleni v tem Centru ter novi uredniški odbor, ki ga predstavljajo direktor prim. dr. Gregor Pivec, glavni in odgovorni urednik Janez Lencl, doc. dr. Darja Arko, doc. dr. Vojko Flis, Zdenka Kidrič, Špela Pavlin, Ksenija Pirš, Tina Škerbinc Muzlovič in Ksenija Trčko.

Novi pogoji izhajanja časopisa in novo strokovno vodstvo naše revije so soočeni z dejstvom, da izhajanje časopisa ni tako redno, kot je bilo v preteklem obdobju. Tako kot že leta 1964, tudi sedaj najvažnejšo vlogo igra varčevanje. Glavni urednik in uredništvo se bo potrudilo, da se bodo razmere spremenile in da bo tudi v novih pogojih časopis izhajal bolj redno, tako kot v časih, pred zadnjo uredniško spremembo.

Upokojila se je Leopoldina Gamse

Avtor: Monika Pevec
Foto: T. Š. M.

Leopoldina Gamse, ali na kratko Lea, se je rodila 16. septembra 1955 v Mariboru. Srednjo kemijsko šolo je končala v Rušah in se 3. novembra 1975 zaposlila na Otroškem oddelku na Vinarski ulici. Opravljala je delo zdravstvenega tehnika v Kabinetu za elektroencefalografijo in elektrokardiografijo. Za to področje je opravila tudi strokovni izpit. Njena dolgoletna dodatna zaposlitev je bila urejanje diapozitivov za predavanja, inventura in za krajše obdobje tudi spirometrija.
Svoje delo je opravljala vestno, strokovno, z nasmehom in človeško toplino, ki jo mora imeti vsak, ki se sreča z bolnim otrokom. Njena posebnost je bil – in verjamem, da še vedno je – edinstven umirjen pristop k otroku, da je posnetek realen in dovolj kvaliteten. To je Lea zelo dobro obvladala. Novim izzivom naproti je odšla 2. septembra 2014.

Upokojila se je Zvonka Gregurič

ZAHVALA

Kakor knjiga je življenje, nov obrnila bom list,
od sodelavcev odhajam, postala bom penzionist.
Delili smo dobro, slabo, kar pač prinesel nam je čas,
smo na leta pozabili, da hitijo mimo nas.

Dragi moji,

moje delo v tajništvu CTM se zaključuje.

Z vami sem preživela veliko lepih, delovnih, veselih, zabavnih, razposajenih, razigranih in predvsem nepozabnih dni, tednov, mesecev in let.

HVALA VAM!
Vesela sem, da sem imela možnost dodati svoj kamenček v mozaik ustvarjanja delovnih uspehov, dobrega sodelovanja in medsebojnega razumevanja.

Svoje delo in izkušnje sem predala sodelavcu Sebastijanu Zamuda.

Zvonka Gregurič
Tajnica Centra za transfuzijsko medicino

Zahvale

Zahvala Oddelku za psihiatrijo

Letos sem se s sinom Robertom že drugič udeležila izleta, ki ga organizirate za svoje paciente. Tako lanski kot tudi letošnji izlet nama je bil zelo všeč in prijetno sva se počutila, saj je vse potekalo brezhibno in v dobrem vzdušju. Zato vam moram izreči veliko pohvalo in zahvalo, da za te občutljive in ranljive paciente vložite toliko truda in osebne dobre volje, da se lahko resnično počutijo kot del družine.
Še enkrat hvala lepa in upam, da se prihodnje leto ponovno vidimo!

Anica Korošec

Oddelku za splošno ginekologijo
Osebje oddelka si zasluži same pohvale. So vedno na razpolago, kadar jih človek potrebuje. Resnično pohvalno glede na današnji čas in trenutne razmere v zdravstvu.
Iskrena hvala za vaš trud in potrpežljivost ter ljubeznivost – ostanite takšni, kot ste!

Hvala

Kliniki za pediatrijo
Maribor, Oddelku za otroško kirurgijo

Močno zaskrbljujoča so lahko v trenutku nepredvidljiva pota našega življenja. Dnevi, ki se jih še tako veselimo nam rodijo trenutke, ki so nenadoma polni skrbi in bolečin srca. V trenutku občutimo, kot da se čas ustavi – in nemočni obstanemo samo še v skrbeh na ozkem robu, v katerem stremimo za pomoč od stroki predanih in plemenitih ljudi. K sreči smo vse te čudovite ljudi in zaposlene lahko spoznali na otroški kirurgiji v Mariboru. Vsi zaposleni tam zmorejo in znajo – kljub zahtevnemu in odgovornemu delu – s svojim pogledom tako močno ožarjati vsakega zaskrbljujočega za obstoj svojega komaj rojenega bitja. Z izrazitim mehkim dotikom, s profesionalnim delom, z znanjem in z veliko mero človeške topline zmore to osebje zaskrbljenim staršem pomagati in ponovno stopiti na življenje vredna tla. Neizmerno smo hvaležni vsem zdravnicam, zdravnikom, kakor tudi ostalemu zdravstvenemu osebju, ki so vse svoje napore vlagali za obstoj našega ljubega sinčka in vnučka Neja Rusa, mu na njegov komaj rojen obrazek vrnili radost in pogled v svetlost življenja, ki je pred njim. 10. julija tega leta ga je kot majhno stručko v ptujski bolnišnici z vso ljubeznijo kot prvorojenca sprejela v svoje naročje mamica Klavdija Šmigoc, ki je ob porodu bodril Nejov očka Matic Rus. Neopisljiva sreča ponosnih staršev se je v trenutku razblinila v globoko skrb za preživetje komaj rojenega bitja. Nemudoma je bilo poskrbljeno, da so Neja in mamico s Ptuja prepeljali na Kliniko za pediatrijo v Maribor, kjer je malček bil predan v roke čudovitih strokovnjakov, ki svoje delo zares opravljajo profesionalno, korektno, predvsem pa z največjo mero človeške topline, kar vse je pripomoglo, da je naš Nejo danes nasmejan v varnem naročju vseh nas, ki ostajamo tako zaposlenim na oddelku za otroško kirurgijo, kakor vodstvu Klinike za otroško pediatrijo, neizmerno hvaležni.

Hvaležna Nejova starša ter družini Šmigoc in Rus

V maju in juniju 2014 je bil moj mož Janko Polič hospitaliziran na torakalnem oddelku UKC Maribor ter nekaj dni tudi na oddelku za pljučne bolezni.
Osebno in v imenu celotne družine se iskreno zahvaljujem celotnemu zdravstvenemu osebju, ki mu je s tako človeškim pristopom, strokovnostjo in prijaznostjo lajšalo trpljenje v hudi bolezni. Večkrat mi je povedal, kako lepo ravnate z njim in se trudite. Posebna zahvala gre dr. Hojskiju, dr. Fošnariču, dr. Bombeku in vsem ostalim zdravnikom, sestram ter drugemu zdravstvenemu osebju. Zahvaljujem se tudi osebni zdravnici, Ireni Strojnik, dr. med., in njeni družini za pomoč in spremljanje v najtežjih trenutkih.
S spoštovanjem,

Jožica Polič

Hvala! Hvala, ker si! Hvala, ker ste!
LJUDJE v belem, modrem, rumenem…
Hvala, ker ste dopustili, da sem se lahko zdravila pri vas! Premeščena sem bila iz bolnišnice Ptuj. Hvala za topel človeški odnos ob sprejemu in v času zdravljenja prof. dr. Potrču, asist. mag. Ivaneczu in dr. Hazabentu. Hvala vsem in za vse.
Posebna hvala vašim delovnim medicinskim sestram – sončkom, ki so vsak dan posijali v naše sobe.

Hvala!

Alojzija Čuš

Najprej se zahvaljujem dr. Potrču za hiter sprejem. Prav posebej pa se zahvaljujem svojemu kirurgu dr. Gajzerju za dobro opravljen poseg (operacija debelega črevesa). Prav tako gre zahvala vsem zdravnikom in medicinskim sestram za uspešno zdravljenje, pri katerem so pokazali svoj visoki nivo strokovnosti in empatije do pacientov. Mislim, da njihovo delo ni nikoli dovolj nagrajeno in da so najbolj uspešni tisti, ki svoje delo opravljajo z dušo.
S spoštovanjem,

Pacientka Majda

Zahvaljujem se dr. Potrču, dr. Horvatu, dr. Hazabentu ter vsem sestram za uspešno operacijo in lepo oskrbo.
Resnično ste mi olajšali tukajšnje bivanje ter hvala, da ste si vedno vzeli čas in mi pomagali pri bolečinah, ki sem jih prestajal.
Resnično hvala še enkrat, ker ste mi rešili življenje. Nikoli se vam ne bom mogel dovolj zahvaliti ali oddolžiti za to dejanje!

Nejc

Mojo najtežjo življenjsko preizkušnjo je bistveno olajšala ekipa abdominalne kirurgije. Res sem vesela, da imamo v Mariboru tako strokovno in srčno zdravstveno osebje. Prim. Koželju in glavni sestri Renati se zahvaljujem za vso organizacijo zdravljenja in bivanja. Neizmerno sem vama hvaležna za vse.
Prav posebna zahvala pa pripada dr. Bojanu Krebsu. V življenju sem srečala veliko strokovnjakov z raznih področij in z gotovostjo lahko trdim, da je dr. Krebs edini, ki sem mu res popolnoma zaupala, kot strokovnjaku in človeku. Brez trohice arogance, ki takšne ljudi običajno vsaj malo prevzame, mi je pomagal, da sem se počutila kot človek in ne le kot pacient.

Hvala!
Pacientka Tanja

Duhovna oskrba v UKC Maribor

Katoliška cerkev ima kapelo Antona Martina Slomška v zgradbi Oddelka za ORL in očesne bolezni, in sicer v kleti 2. Dostop do kapele je iz smeri drugih oddelkov možen po podzemnem hodniku. Sveta maša je vsak dan od 19.24 do 19.54, kar pacientom omogoča vrnitev na oddelek do 20. ure. Duhovnik je dosegljiv na telefonski številki 031467846.

- Sveta spoved je pred sveto mašo ali po njej in po dogovoru.
- Obisk duhovnika, ki ga lahko pokličete ob vsakem času, honorira UKC Maribor.
- Verski tisk bolnikom poklanja Slovenska Cerkev.
- Evangeličanska cerkev ima sedež na Trubarjevi ulici 1 v Mariboru. Dosegljivi so na številki 02250 21 60.
- Srbska pravoslavna cerkev ima sedež na Tržaški cesti 13 v Mariboru. Dosegljivi so na telefonski številki 031 774-394.
- Islamska skupnost v Sloveniji ima v Mariboru sedež na Zagrebški 47. Dosegljivi so na telefonski številki 031838-548.

Iz kuhinje

Piše: Daniel Šlamberger

Pohorski lonec

Sestavine:

- 515 dag gob
- 15 dag kuhanega ješprenja
- 15 dag svinjskega mesa
- 15 dag telečjega mesa
- 15 dag divjačinskega mesa
- 20 dag krompirja
- 1 velika čebula
- 10 dag slanine
- česen
- začimbe (sol, poper, lovorov list, šetraj, majaron)
- vino, maščoba

Ješprenj skuhamo. Gobe, krompir in meso narežemo na kocke, čebulo in česen drobno nasekljamo, slanino pa narežemo na tanke rezine.
Čebulo in slanino na maščobi prepražimo, dodamo divjačinsko meso, po desetih minutah pa še svinjsko in telečje meso ter gobe. Pražimo, da tekočina izpari, dodamo česen in zalijemo z juho ali vročo vodo. Dodamo začimbe in po okusu še vino.
Ko je meso že skoraj kuhano, dodamo še krompir in ješprenj.

Jogurtova pita s skuto in borovnicami

Sestavine:

- 9 jajc (rumenjakeločimo od beljakov)
- 40 dag sladkorja
- 20 dag skute
- 1 kozarec olja (2dl)
- 3 lončke navadnega jogurta
- 3 kozarce ostre moke (2dl)
- 3 kozarce mehke moke (2dl)
- 1 paket pecilnega praška
- Vanilin sladkor

Rumenjake in polovico količine sladkorja penasto umešamo, dodamo jogurt in olje ter narahlo premešamo.Beljake stepemo posebej skupaj z drugo polovico sladkorja. Vse skupaj z metliconarahlo pomešamo z moko. Polovico mase damo na pomaščen pekač in spečemo le do polovicepri temperaturi 160 °C (približno 10 – 15 minut). Na ta del položimo sladkano skuto in po njej potresemo zamrznjene borovnice. Na vrh nadeva polijemo še preostalo polovico mase in ponovno pečemo pri temperaturi 165°Cše 30 minut.

Šale

Zdravnik reče drugemu zdravniku: »Kolega, sem slišal, da na pacientih uporabljate nove šok terapije.« »Ja, res je.« »Kakšne pa so te terapije?« »Vnaprej jim pošiljam račune.«

* * *

Lepotni kirurg želi pomiriti pacientko:
"Po operaciji boste tako lepi, da vas nihče ne bo več prepoznal."
"Samo tega ne, doktor! Ljudje naj le vedo, kdo je tako lep.

* * *

Pride odvisnik do osebnega zdravnika.
"Imam dve novici, eno dobro in eno slabo".
Dobra je, da sem pustil drogo…
In kaj je slaba?
Ne vem, kje sem jo pustil.

* * *

Doktor je pregledal pacienta in mu rekel:
»Vaš utrip je pa zelo počasen!«
»Nič hudega, saj se mi nikamor ne mudi!«

* * *

Zdravnik reče pacientu:
Vi potrebujete popoln mir. Dal vam bom tablete za živce.
Pacient: Hvala za nasvet in zdravila. Kako se jih jemlje?
Zdravnik: Dajte jih ženi, naj vzame eno zjutraj, eno zvečer.

Kateri je najslabši možni trenutek, da te zadene infarkt?
Med igranjem pantomime.

* * *

V porodnišnicah od nedavnega velja nov zakon.
Po novem je v času poroda poleg moža, lahko prisoten tudi oče otroka.

* * *

»Vi ste pa res reva!« reče medicinska sestra. »Kaj se vam je pa naredil', da imate tako opečena ušesa?«
Veste, t'ko sem raztresena. Likam, pozvoni telefon, jaz pa likalnik na desno uho.«
»Zakaj imate pa opečeno tudi levo?«
»Rešilca sem poklicala.«

* * *

»Kot vidim, ste danes zjutraj jedli mehko kuhano jajce,« reče okulist Urošu.
»Neverjetno, doktor! Ali se to vidi po očeh?«
»Ne po očeh ampak po kravati.«

* * *

Dva nestrpna možakarja hodita gor in dol po čakalnici v porodnišnici. Nenadoma v čakalnico vstopi medicinska sestra, se obrne k enemu od njiju in mu reče:«Čestitam! Dobili ste sina!«V tem trenutku pa se je drugi možakar razburil:«Oprostite, toda jaz sem bil tukaj prvi!«

Pravopisni kotiček

ZAPISOVANJE ŠTEVNIKOV

Številke sicer pišemo s številkami, občasno pa jih vendarle zapišemo z besedo. Takrat velja, da glavne številke do 100 in stotice pišemo skupaj (**dvanajst, triintrideset, petsto**), medtem ko druge glavne številke pišemo narazen: **štiristo dvanajst, osem tisoč, šeststo tisoč osemsto** (600.800) itd.

Pozor: Število **štiristo dvanajst** pišemo sicer narazen, kadar pa iz glavnega tvorimo vrstilni številnik (**štiristodvanajsti**), to zapišemo skupaj: *Štiristodvanajsti kupec je prejel nagrado.*

Paziti je treba, da zloženke s številkami pišemo z **vezajem** (-) in ne s pomišljajem* (–): 5-tonski, 8-urni, 99-leten, 100-odstoten, 30-letnica, 15-minuten.

* Pomišljaj je daljša črtica, ki jo dobimo s pritiskom na tipki *Ctrl* in *minus*.

Pripravila: Urška Jodl Skalicky
Vir: Slovenski pravopis (2001), Slogovni priročnik Evropske komisije, Izroček predavateljice mag. Rade Lečič

LANCom
www.lancom.si

Zavarovalnica Maribor

NOVOST NA SLOVENSKEM ZAVAROVALNEM TRGU

NAJNIŽJA PREMIJA
ZA
NAJVIŠJE KRITJE

PRIZMA Hibrid

Danes za jutri

Z osebnim zavarovanjem ZM PRIZMA Hibrid ste pripravljeni na vse izzive.

Inovativna rešitev ZM PRIZMA Hibrid zavarovanje - varčevanje - donos - varnost.

www.ZavarovalnicaMaribor.si | 080 19 20

Napovednik dogodkov

NAZIV SREČANJA	DATUM SREČANJA	LOKACIJA SREČANJA	INFORMACIJE/ PRIJAVE
Strokovno srečanje ob 20. obletnici ustanovitve društva malih pljučnih bolnikov	3. 11. 2014	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Histeroskopska učna delavnica iz diagnostične in operativne histeroskopije z mednarodno udeležbo	6.–7. 11. 2014	Medicinska fakulteta	www.ukc-mb.si
Strokovni simpozij z mednarodno udeležbo ob 60. obletnici oddelka za torakalno kirurgijo UKC Maribor	7. 11. 2014	Kongresni center Habakuk	www.ukc-mb.si
Aktualno v zdravljenju sladkorne bolezni	12. 11. 2014	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
X. Mariborsko ortopedsko srečanje	14. 11. 2014	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
I. dermatološki dnevi zdravstvene nege	14.–15. 11. 2014	Kongresni center Habakuk	www.ukc-mb.si
XI. dermatološki dnevi	14.–15. 11. 2014	Kongresni center Habakuk	www.ukc-mb.si
Delavnica kirurških tehnik – intramedularna učvrstitev zlomov	14.–15. 11. 2014	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
AO CMF kirurgija zg. 2/3 obraznega skeleta	14.–15. 11. 2014	UKC Maribor	aocmf2.aofoundation.org
Oskrba dihalne poti	21.–22. 11. 2014	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
Možganska kap	27. 11. 2014	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
ORL sekcija	5. 12. 2014	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Obravnava zdrave ženske v ginekološki dispanzerski ambulanti	23. 1. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Pacemaker – zapleti srčnega spodbujanja	13. 2. 2015	UKC Maribor	www.ukc-mb.si